DEVLET

ey Türk kendine dön..

Milliyetçi, siyâsî, Haftalık Gazete

ÜÇÜNCÜ YIL

21-6-1971

116

İŞTE VESİKA

KOMÜNİST ÇETELERİ BESLEYEN KAYNAKLARI AÇIKLIYORUZ

Vade | Muaddel vade | Türk Lirası | Kuruş | No

60 | 20.9.1970 | 1650000 | 00

İşbu emre mühررer senedin mukabilinde 20 Eylül 1970 tarihinde

Hasan Yusuf Küpeli vayahut emrühavale sine

karıda yazılı yalnız yüz altmış beş bin Türk Lirası ——— kuruş

deyeceği ve Bedeli nakden ahzolunmuştur. İş bu bono vadesinde ödenmediği

taktirde müteakip hesaplara da müracaat yapabeceğini, ihtilâf vukuunda Ankara

mahkemelerinin selâhiyetini şimdiden kabul eyleriz. 12.7.970

(Yapıştır) Türkiye yapıcılık

İsim Genel Hizmetleri Sanayii

İşçileri Sendikası adına

Adres Yardım Kurulu üyeleri

Mevlut Bayraktar - Suat Şükrü Kundakçı

İ. Ş. Kurtoğlu Avni Tok

SELÂM

GEL DE BAYILMA!

Bayılıyorum şu solculara Mustafa Kuseyrioğlu'nun katili Nejat Arun'a sormuşlar: «O ki olay kaza ıdı, niçin teslim olup gerçeği anlatmadın?» O da cevap vermiş: «Dev-Genç bu olayı kendi yönünden kullanmıştı. Ortaya çıkamazdım. Çünkü teslim olmam halinde olayın gerçek yanı aydınlanacak ve Dev-Genç'in durumu sarsılacaktı.»

Ne samimi bir itiraf! Fakat davranış da hakikaten baymılacak kadar asil değil mi? Gel de şu solculara «mert» kişiler, deme «Fedakâr», «vefakâr», «sâdık».. bilmem ne, deme! Karıştır lügatı, bul sıfatı. Sıfatları, en âlâsından, en dokunaklısından. Sonra yapıştır solcunun başına.. Değer doğrusu

Bir kerem, hemen teslim olup «kaza» (!)nın, kaza olduğunu ispat etmek ve paçayı kurtarmak varken.. Nejat Arun yapmamış bu işi, «Olsun, demiş, kaza olduğunu ispat edersem, bel ki ben kurtulurum amma. Maksat bu mu? Hayır, maksat Dev-Genç kurtulsun, benim kelle gitsin varsın, kaçıp kurban edeyim kendimi. tek Dev-Genç yaşasın. Zaten örgütün yanında ferdin ne kıymeti var. Ben karanlıklarda kaybolurken, Dev-Genç parlar!»

Dikkat edelim, bu gözler yaşartan fedakârlık örneğinin yanında bir de te vazu büyüyor!

Sonracığıma efendim; «mertlik» kavramı şahikasına erişiyor ve Nejat Arun düşünüyor: «Dev-Genç bu olayı kendi yönünden kullanılırken ben ona ihanet edemem.»

Bravo... Varsın Dev-Genç yaygarayı bassın. Bir yanda, korkudan ve de ihanet duygusundan sol şakşakçısı kesilen hocalar; diğer taraftan, TRT, basın bol bol ve âdisirden iftiralarla suçsuz Ülkü Ocaklarını suçlasınlar. En ağırından yüklensinler bîgünah milliyetçi gençlere. Hattâ çabucak bir ülkücüyü kâtil diye yakalasınlar. Ülkü Ocaklı genç boy versin gazetelere, «İşte kâtil budur.» hükmü ile..

Ya Arun'un sadakati Dev Genç'e?. İşgüzar hocalar — bunlara hoca derken yüreğim sızlıyor — yollara dökülsün. Sol yumruklar havada dalgalansın, büyük sözler, iri kelimeler inciler misali saçılsın. Hatta bir de yas ilân edilsin, kara kara duygulusundan.. Bundan alâ şenlik olur mu? İşte bu şenliği, Arun'un Dev Genç'e sadakati hazırlıyor.

Bu gencin cefakârlığı, fedakârlığı, mertliği, bilmem neliği bitiyor mu bunlarla, bu kadar mı? Yok canım asalet tezahürleri devamda.. Hukuk Fakültesinin genel kurulunda pek yerinde bir karar alınıyor: MHP'yı ihbar komitesi kurmak. Ne için kimin için? Komünist uşağı bir genci, başka bir komünist uşağı genç öldürdü diye.

Sualin saflığına bakın Bu memlekette komünizme ve komünistlere yalnız sözle değil fakat fiille karşı koyan kim? Üniversite kapılarının solculara ardına kadar açılmasını engelleyen kim? MHP'nin gençleri.

Pek tabiî MHP'yi ihbar komitesi kurulacak. Arun'un sıfatları karşısında bunca pislik az bile. Yakmalı, yıkmalıydılar MHP'yi, tam sırasıydı. Fırsat kaçırdılar.. Ama n'olur Dev-Genç sever dekanın hakkını yemeyelim. İyi çabaladı, Ü. Senatosu eli ile, ta Cumhurbaşkanımıza bile bir muhtıra ulaştırılmasını sağladı.

Ya işte böyle. Aslında Dev-Gençin şânı için bir Arun değil, bir çok Arun çıkmalıydı örgütün içinden. Bir çok Kuseyrioğulları kurşunlanmalıydı.. diye ceksiniz.. Oldu, o da oldu. Fakat hepsinin yaygarası böyle sarsmadı memleketi.. Bu işleri kullanacak kişilerin tümü, bir Alacakaptan kadar hevesli ve yetenekli olabilir mi olay içinden olaylar düzmeğe, bu olayları böylesi seslendirip, parlatmağa?...

Emine Işınsu

HAFTA'nın OLAYI

Dış Denetleme mi?

Fransa'da bir gazete çıkar. Adı Le Monde. Bu gazete, son zamanlarda sütunlarını Türkiye'ye açmıştır. Le Monde'u görenler ilk bakışta bu varakpârenin Türkiye'ye bu kadar sütun ayırmasını hayra yorarlar. Fakat sütunlarına yerleştirilen yazılar incelendiğinde görülür ki, bunlar Türkiye aleyhindedir. Çünkü bu gazete solcu bir gazetedir. Türkiye'nin komünistler karşısında takındığı kararlı tutum, diğer komünistler gibi Fransadaki komünistleri ve onun yayın organı durumunda olan Le Monde'u da memnun etmemiştir. Öyleyse veryansın etmek gereklidir Türkiyeye ve Türkiyenin içinde bulunduğu sıkıyönetime. Vay efendim, Türkiye'de neler de oluyormuş neler Türkiye'nin ve Türk milletinin kundakçısı olarak yakalananlar «insanca» muamele görmüyorlarmış, bu eşkiya bozuntuları na işkence ediliyormuş. Bunları, bu dünya komünistlerinin çığırtkan gazetenin ne idüğünü kendisinin de bilmediği, kendisini «Türk de olabilirim, Rum da olabilirim» diye takdim eden bir zıpırın ifadelerine dayanarak yazabiliyor. Bu gazetenin haberlerinde ne denli objektif olduğunu anlamak için, böyle ne idüğü belirsizleri muhabir olarak kullanmaktan oluşunu bilmek yeter sanırız.

YA BİZİM İDARECİLERİMİZ

Dünya komünistlerinin çığırtkanı Le Monde ve benzeri varakpârelerin Paul Balta gibi soyu sopu belirsiz kişilerin haberlerine dayanarak yaptığı yayınlar, bizim idarecilerimizde çok büyük bir etki yapmış olmalı ki, bir Avrupalı gazeteci Türkiyeye çağırılmış. Kendilerine Türkiye'deki durumu hiç de yazdıkları gibi olmadığını görmek fırsatı tanınmış. Şimdi bunlar, hükümet görevlilerinin yanında nezarethaneleri, tevkifevlerini gezip durumu yerinde inceliyorlar. Hükümetimizin aklınca, bunlar Türkiyedeki durumu gördükten sonra Türkiye hakkındaki kanaatlerini değiştirecek ve artık Türkiye lehinde yazmağa başlayacaklar.

DENETLEME

Hükümet ilgilileri bu «hüsn-ü kuruntularını devam ettiredursunlar, aslında yapılan iş bir çeşit denetlemedir. Bunlar, bilinmez bir teşkilâtın adına Türkiye'yi denetlemektedirler. Bu denetlemenin sonunda Türkiye yönetimi hakkındaki kanaatleri de değişecek değildir. Yazıları na belki de daha şiddetli olarak devam edecekler dir. Türk hükümeti de «hüsn-ü kuruntu»su ile yetinecektir.

POLİGON

İKİNCİ UR

Hakka, adalete tekme sallayan
Şu eli sopalı hukukçudur ha?
Ekin bozmak için fırsat kollayan
Şu boynu torbalı hukukçudur ha?

Kanuna yön verir istediği an
Bayağı haz duyar dalkavukluktan
Siyaset mülkünde tehdit savuran
Şu eli yabalı hukukçudur ha?

Şu «kurbaba tekkesi»nin çırağı
Şu, sadizmin çekiç değmiş orağı
Şu, kalsız başların şimşir tarağı
Şu kızıl abalı hukukçudur ha?

Şu irfan yurduna ikilik sokan
Şu düşündükçe düşen, koktukça kokan
Şu yalancı şahit.. şu dinini yıkan
Şu ahlâk topalı hukukçudur ha?

Abdürrahim Karakoç

AYLIK ÜLKÜCÜ FİKİR VE SANAT DERGİSİ ÇIKTI... İSTEYECEĞİNİZ ADRES: POSTA KUTUSU 211 KIZILAY/ANKARA

MİLLİYETÇİLİK TOPLUMCULUK
Alparslan TÜRKEŞ
Fiyatı 2,50 Krş.
P.K. 200 Kızılay
ANKARA

KOMÜNİZMLE SAVAŞ
Yazan : Prof. Remzi Oğuz ARIK
Fiyatı : 5,— Lira
P.K. 284
Bakanlıklar
ANKARA

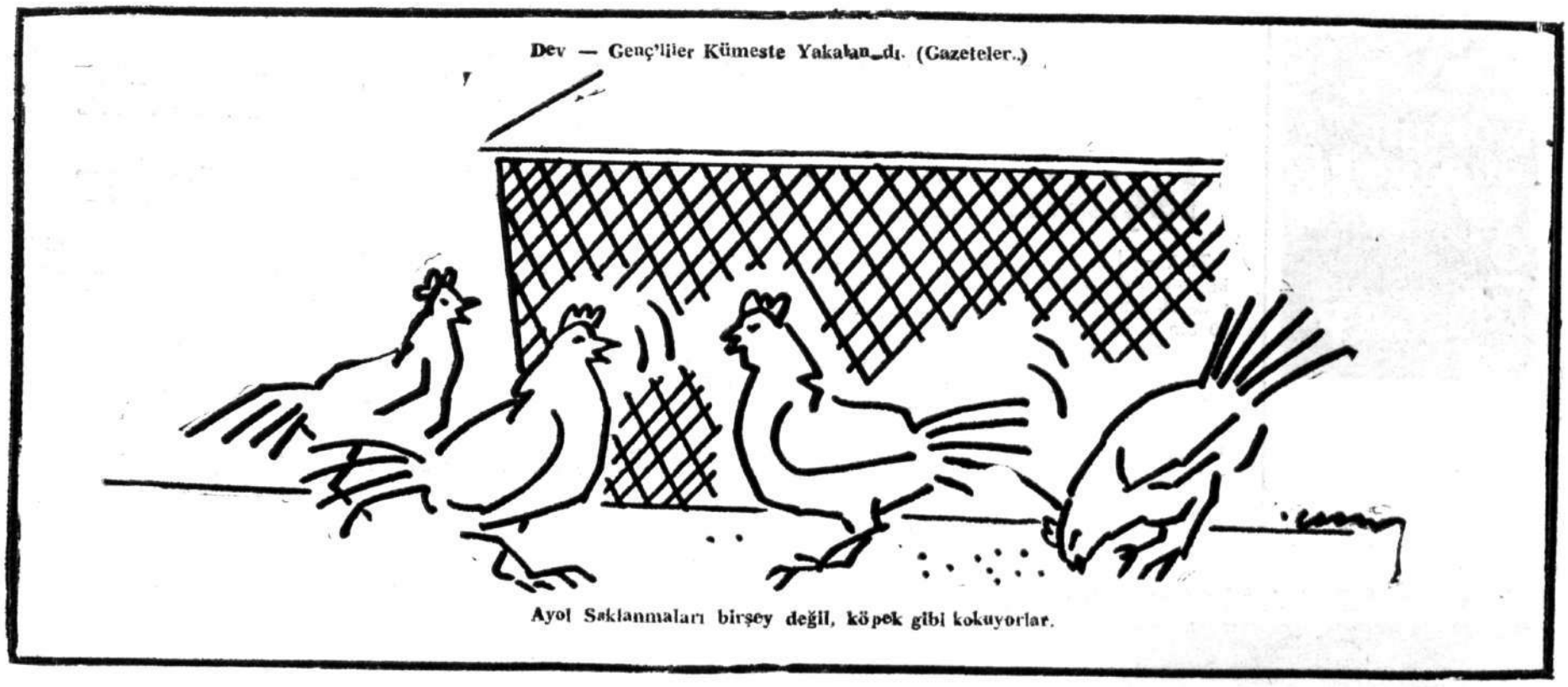

Çekirdek

ARİF NİHAT ASYA

Fâtih'in Cenâze Namazı

Fetihlere çıkıyorken can verdin
Şimdi, yaslı milletinin emeli
Budur —artık— : namazını kıldıran,
«Fâtih kişi niyetine!» demeli!

GENEL DURUM

BAŞYAZI

Türkiye 12 Marttan sonra keskin bir dönüş yaptı. Süratle sol hedellere doğru seyrederken, ordumuzun müdahalesiyle milliyetçi bir çizgi üzerine oturtuldu. Ancak, kurulan kabine ile örfî idare makamlarının anlayışındaki ciddî farklılıklar Türkiyeyi nereye getirmiştir. Üç ayı aşkın bir zaman içinde Türkiye'nin durumu nasıldır? Bunu birlikte genel hatlarıyla inceleyelim.

İktisadî Durum :

Sanayi kuruluşları ve diğer ticari müesseseler bonolarını ödeyememekte ve protesto olmaktadırlar. İhracat ve ithalât mevzuatlarında yapılan değişiklikler iş hayatımızı etkilemiş, geniş çapta işten el çektirmeler başlamış, mevcut işsizliğe yenileri eklenmiştir. DPT başta olmak üzere pek çok kuruluşlardan iş çıkmamakta, ve bir tereddüd almış yürümüş bulunmaktadır. Özetle, iktısadî ve ticari hayatımız son derece gerilemektedir.

İktidarın Durumu :

Memleketin bozulan iktisadî ve siyasî durumuyla ilgili tedbirlere süratle gitmek yerine, yüksek mevkilere tayinle meşgul olmaktadır. Yapılan tayinlerde daha ziyade solcular ve CHP liler ağırlık taşımaktadır. Henüz makamından alınmamış bulunan üst kademe personeli de kendi tayinini beklemeye koyulmuş adeta devlet işleri durmuş gibidir.

Reform tasarılarından ikisi kamu oyuna açıklanmıştır. Millî eğitim Reformu daha ziyade bir fabrikanın rasyonel çalışması gibi tamamen maddi esaslara dayandırılmıştır. Yuvarlak genel hükümler arasında, Türk çocuklarına millî ruh ve millî görüş vermekten uzak bulunmaktadır.

Toprak reformu ile ilgili açıklamalarda çok yeni ve şaşırtıcı esaslar yer almıştır. Meselâ: Elinde büyük toprak bulunduranların, topraklarının istimlâkine gidilecek, bedelleri 20 senede ve vergi bedelleri üzerinden ödenecektir. Bu demektir ki toprak bedeli, yüzde 4 faizle ödenecek, vergi miktarları eskiden tayin edildiği içiu çok düşüktür. Bunun tabiî sonucu olarak da, bir yandan 20 yılda toprağın bedeli ödenir ken, diğer yandan,çok küçük bir bedelle satınalınmaktadır Toprağı olmayanlara, ancak kooperatiflere girerse toprak verilecektir. Böylece de, toprak kooperatife ait olacak, üyeler kollektif mülkiyet sahibi bulunacaklardır. Şimdi yurt dışına kaçan Hikmet Kıvılcımlı'nın da toprakların devletleştirilmesinde «Aşama» olarak gördüğü yol bu idi.

Örfî İdarenin Durumu :

Üç yıldır memleketimizde silâhlı tecavüzler düzenleyen, Üniversite başta olmak üzere pek çok müeseseyi çalışamaz hale getiren kanun hâkimiyeti ve devlet otoritesini zayıflatan komünist çeteci yakalamaya, ve haklarında delil toplamaya çalışmaktadır.

Seferber olmuş vaziyette, Türk devletinin yaşaması için vatanperver bir anlayış içinde görevini yapmaktadır. Ordumuz kısaca milliyetçi ölçüler içinde hareket etmektedir.

Meclislerin Durumu :

Meclislerde genel olarak bir alâkasızlık ve cansızlık hâkimdir. Ancak 12 Marttan bu yana toplanan meclislere, geçmiş yıllarla kıyaslanırsa daha çok sayıda Milletvekili ve Senatör katılmaktadır Küçük oyunlar ve kısır parti çekişmelerine pek rastlanmamaktadır. Ancak bu bakış çizgisi geçen hafta içinde biraz değişmiştir. Çünkü meclislerde, Milletvekillerinin maaşlarına zam kanunu ile partilere bütçeden verilecek ödenekler konusu görüşülmekteydi. Meclislerimizde hiç görülmeyen bir ekseriyetle onaylanan tekliflere göre, Milltvekili maaşları arttırılıyor, yüzde 5 den fazla oy alan veya gurubu bulunan partilere devlet bütçesinden siyaset yapsınlar diye tahsisat ayrılacaktı.

Üniversitelerin Durumu :

Üniversitelerimiz imtihan dönemine girmiştir. Geçmiş yıllardaki gibi silâhlı işgaller ve anarşi hareketlerinden eser kalmamıştır. Ancak Siyasal Bilgiler Fakültesinde aşırı solcular bir denemeye girişmişlerdir. Bu denemede militan talebelerle, bunların akıl hocası durumunda bulunan proflar el ele vermiş öğrencilerin imtihanlara girmemelerine çalışıyorlardı. Solcu proflar, «Eğer İmtihanlara gireseniz, yarın Örfî İdare biter. Size belge veririm.» derken, Dev—Genç'li militanlar, «imtihana kim girerse, Örfî İdare bitince onunla konuşacağız» tehditlerini yayıyordu. Örf İdarenin aldığı tedbirlerle bu oyun bozulmuştur.

Tutuklanıp bırakılan bazı profesörler solculuğu bir kenara bırakmış, milliyetçilikte herkesi geride bırakır sözler söylemeye çalışmaktadırlar. Meselâ, İstanbul Üniversitesinden Tarık Zafer Tunaya, «Türkiyeyi ancak Türk Milliyetçiliği mefkûresi yüseltebilir,» derken, Ankara Üniversitesinden Bülent Nuri Esen, «Biz bilmiyorduk. Komünizm almış yürümüş. Memleketi uçurumdan şanlı Türk ordusu kurtarmıştır» şeklinde fikirler ileri sürüyordu.

Halkımızın Durumu :

Halkımız 27 Mayısta olduğundan çok farklı bir şekilde ordumuzu desteklemekte ve komünizmin kökünden sökülerek memleketin temizlenmesini ümidle beklemektedir. Bu hususta anarşistlerin yakalanması için halkımızın Örfî İdareye nasıl yardımcı olmak için can attığını hatırlamak fikir vermeye yeter.

Halkımız ordumuzun gayretlerini candan desteklerken, iktidarın icraatından endişe duymaktadır. Bunun için de halkımız arasında dolaşınca, komutanlarla, kabinenin icraatını titizlikle birbirinden ayırdığı gözden kaçmamaktadır.

Sonuç :

İktisadî durumumuzun kötüye gittiği, iktidarın bu duruma çare aramaktan uzak bulunduğu ve aydınlarımızı ve halkımızı endişelendirecek tayin ve reform tasarılarıyla solcu bir tutum içinde bulunduğu görülmektedir. Meclislerimiz ise, bu hengâme içinde, 11 Mart günü yapamadığı Milletvekillerinin maaşlarına zam ve partilere devlet bütçesinden ödenek ayırmakla meşgul bulunmaktadır. Basına açıklanan bilgilere göre, bazı Tabiî Senatörler, karanlık çalışmalara girmiştir, Üniversitede genel olarak bir sessizlik hüküm sürmektedir.

Bizim menfî olarak değerlendirdiğimiz bu unsurların yanında, halkımızın ve büyük kısmıyla aydınlarımızın tutumu müsbettir. Ordumuzun milliyetçi bir anlayış içinde yaptığı önemli çalışmalar geniş ölçüde destek görmektedir.

Memleketimiz bir istikrara kavuşturmak için, ordumuzun ve aydınlarımızın görüş ve düşüncelerini istikâmetinde bir ayarlamaya gitmek zaruretiyle karşı karşıya bulunuyoruz.

DEVLET

yorum düşünce ve OLAYLAR

İŞTE VESİKA

İşçinin Alınterini Sömüren Çeteler

Türk — İşe bağlı bir sendikaya var. Adı :Yapı—İş. Türkiyede 60 bine yakın üyesi var. 60 bin üyeli bir sendika demek, Disk'in bütün Türkiyedeki gücü demektir. Bunun için sicilli komünistlerden Hikmet Kıvılcımlı'nın yetiştirdiği Suat Şükrü Kundakçı bir çete kurmuş ve her türlü zorbalıklara başvurarak bu sendikayı ele geçirmeye çalışıyor.

ŞEREFİ KAÇIRAN SOLCU

15—16 Haziran tarihlerinde İstanbulda işçilerin kandırılarak tahrik edilmesi sonucu meydana getirilen kanlı isyan hadisesinden iki gün sonra Yapı—İş icra heyeti toplantıya çağrıldı. İcra heyetinin 4 kişisinden 3'ü, Suat Şükrü Kundakçı, Mevlüt Bayraktar ve Avni Tok toplantıda çok heyecanlıydılar. İşçi hareketinin şerefi İstanbul'daki isyanı çıkaran Kemal Türkeri noluyordu. 3 kafa:ar geç kalıyordu. Toplantıda hemen teklif edildi. 20 adet maaşlı militan bulunacaktı. Bunlar teşkilâtlanma işini süratle yürütecekler, Disk'in hareketini Ankara ve bütün Türkiye de devam ettireceklerdi. Sendikanın ve icra heyetinin başkanı bulunan Süreyya Denizli, bu yirmi militanı nereden bulacaksınız diye soruyor. Bunun üzerine Suat Şükrü Kundakçı, «Dev—Genç, Proleter Gençlik teşkilâtlarıyla TÖS'den temin edeceğiz» cevabını verdi. Bu soruyla işin içinde dönenleri daha iyi tesbit eden Süreyya Denizli «Ben bu karara katılmam. Bu ideolojik maksaklı ve tamamen sendikamızı gayesinden saptırıcı bir karardır. Kanunsuz ve memleketimiz için zararlı olan bu karara muhalefetimi bildirim» diyerek imzaladı.

ADAM SATINALMA YOLLARI

Anti-komünist bir düşünceye sahip bulunan Süreyya Denizli'yi atlatamıyacağını anlayan aşırı solcu ekip, bu defa başkanı tehdide başlıyor. Üç maddelik bir teklif yapıyorlar. Ya kukla başkan olarak kalacak, kendisine her ay maaşı muntazam verilecek. Hiçbirşeye karışmayacak; ya kendisine 100 bin lira ödenerek, sendikayla ilişiği kesilecek veyahutta, hayatı tehlikeye girecek. Bu üç maddelik teklifin hepsine birden meydan okuyan Süreyya Denizli istenmeyen adam ilân ediliyor ve sendikaya Dev—Genç'li fedailer yerleştiriliyor. Yerleştiriliyor ama, Denizli de boş durmuyor. Kanun yoluyla mücadelesine devam ediyor. Yönetim kurulu kararıyla ülkücüler sendikaya işe yerleştiriliyor. Bunu gören Dev—Genç'liler kirişi kırıyor. Böylece Sendikaya normal girip çıkabilen Genel Başkan üç icra heyeti üyesini sendikadan ihraç talebiyle Genel Yönetim Kuruluna teklif getiriyor. Kurul vesikalara dayanarak verilen teklifi onaylıyor ve kararı onur kuruluna sevkediyor. Onur kurulu da teklifi yerinde görüp ihracı tasdik ediyor. Paçaları sıkışan sendikalı militanlar Geyve'de sahte bir kongre yapıyor. Arkasından da Yapı — İş adına iki bono imzalıyorlar. Bonolar, 165 bin liralık. Kime mi verildi? Devrimci eylemin şerefini kazanmak için başka bir devrimciye. Dev—Genç eski Genel Başkanı Yusuf Küpeliye Klişeleri kapağımızda yayınlanan 165 bin liralık bono henüz sendika ele geçirilmeden devrimcilere verilmiştir. Ele geçtiği zaman bütünüyle devrimci eyleme sokulacaktır.

Süreyya Denizli'nin uyanıklığı sayesinde tahsile konulan bonolar icraya intikal ettiği sırada, duruma el konuluyor. Bonolar halen mahkemedeki dosyasında saklanmaktadır. Klişeleri Türk basınında ilk defa Devlet'te yayınlanan bono suistimaliyle Yapı—İş'deki mücadele son bulmuyor. Halen Örfi İdarece tutuklanmış bulunan Suat Şükrü Kundakçı bu bonoların hesabını verirken Avni Tok ve Mevlüt Bayraktar polis tarafından aranmaktadır.

VARAN : 2
GELECEK SAYIMIZDA

ACUNER OLAYI

Son günlerde, Başbakanlık kanalı ile Cumhuriyet Senatosu Başkanlığına ulaştırılan bir «Dokunulmazlığın kaldırılması» isteği, dikkatleri yeniden «Tabiî Senatörler» üzerine çevirdi. 27 Mayıs hareketinden hemen sonra «Kendimizi milletimize adadık» diye yemin edip, 13 Kasımda kendi hazırladıkları geçici Anayasaya ihanet eden ve sonra da Anayasaya yerleştirdikleri bir madde ile kendilerini «Ömür boyu sürecek» şekilde Cumhuriyet Senatosunun üyesi yapan bu zevatı kiramın adları sık sık önemli olaylara karışır.

Ayrıca ihtilâlcilik oynama huylarını da bir türlü bırakamamışlardır. 22 Şubat ve 21 Mayıs ihtilâl denemelerinde bunların da rolü olduğu, MDO ve SDK gibi o zamanlar pek ünlü gizli örgütleri bunların yönettikleri yolunda nice rivayetler ve haberler çıkmıştır o zamanlar. Hattâ, bu gizli örgütler hakkında TBMM kürsüsünde açıklama yaparken zamanın bakanlarından (şimdiki Güven Partisi Başkanı) Turhan Feyzioğlunun bu konuda açıklama yapmasını isteyenlere karşı, «Bu örgütle ilgili olanların adlarını açıklasam hürmetle ayağa kalkarsınız» değişi henüz hafızalardan silinmemiştir.

İşte, Sıkıyönetim Savcılığının Başbakanlık yoluyla Cumhuriyet Senatosu başkanlığına ulaştırılan «dokunulmazlığın kaldırılması» isteği bu temellilerden biri ile, Ekrem Acunerle ilgili. Belirtildiğine göre, bu «Temelli Senatör,» Hikmet Kıvılcımlı Sarp Kuray gibi bir takım aşırı solcularla işbirliği halindeymiş ve memleketin temeline dinamit koyma hareketlerine onlarla birlikte katılmış.

Cumhuriyet Senatosu, aynı kişi ile ilgili olarak kendisine gelen başka bir «dokunulmazlığın kaldırılması» isteğini, dosyanın eksik olduğu gerekçesi ile geri çevirmişmiş.

Bütün bu haberler, insan oğlundaki hırs-ı siyasinin kişileri ne derekelere düşürdüğünü gösteriyor. Türk milletinin, kendisini yönetmek mevkiinde bulunanların bu hareketleriyle örülen kaderi ne kötü bir kaderdir, yarabbi.

Ekrem Acuner

Ergenekon MEKTUPLARI

Temel Ölçü ve Beliren Tehlike

Devletin bekasına, vatan ve milletin bütünlüğüne kastedenlere büyük imkânlar sağlayan, memleketimizin müreffeh, devletimizin kudretli olmasını yüz yıldır önleyen bürokrasiye geniş yetkiler veren, milletin temsilcilerinin dolayısıyla milletin icra gücünü büyük ölçüde engelleyen 1961 Anayasası nihayet geniş çapta bir değişikliğe uğratılmak isteniyor. Başbakan tarafından ileri sürülen değişiklikler, önemli ve uzun zamandır devlet adamlarımızda göremediğimiz, görmeyi çok arzuladığımız bir temel ölçüyü ihtiva etmektedir. Bu temel ölçü; devlet güvenliğinin, vatan ve millet bütünlüğünün her şeyin üstünde tutulduğudur. Gerçekten yüz yıllık demokrasi mücadeleleri tarihimizde ilk defa, milletin ve devletin selâmeti demokrasi, hürriyet ve muhtariyet gibi sihirli kavramlardan daha önemli sayılmaktadır. Bizce 12 Mart Muhtırasının en mes'ut neticesi devlet adamlarımızda bu idrakin yerleşmesidir.

Türk Milleti adına bir takım hareketlere katılanlar, bugüne kadar, bir yerde milletin ve onun devletinin bekasını unutmuşlar, sihirli bir takım kelimelerin zaferini, milletin zaferinin üstünde tutmuşlardır. Demokrasinin, muhtariyetin, hürriyetin bir yerde vasıta oldukları, hiç bir zaman hedef olamayacağı düşünülmemiş, aksine Türk Milleti bu sihirli kelimelerin neticelerini görmek ve bu kötü sonuçlara katlanmak için «kobay» olarak kullanılmıştır. «93 Harbi» bu ıdraksizliğin ilk acı sonudur. İmparatorluğun parçalanması da ayni idraksizliğin neticesidir. Türk Milletinin milletlerarası camiada kendine lâyık yeri bir türlü bulamamasında, yine, belli sistem ve kalıpların Türk Milletinin yükselmesi için sadece birer vasıta olduğunu idrak edememenin neticesidir. Yani, yüz yıldır, «Türk Milleti mi demokrasinin, hürriyetin, muhtariyetin emrindedir? Yoksa bunlar mı? Türk Milletinin emrindedir?» sorusunun cevabı verilmemiş, daha doğrusu, bu soruya hep yanlış cevap verilmiştir. 1961 Anayasası bu yanlış cevapların toplamıdır.

Şimdi, bu soruya doğru cevabın verilmeye başlandığını görmek milletimizi sevindirmektedir. Yalnız devlet adamlarımızdaki bu idrak, bürokrasinin saltanatına da son vereceği için bu çevreler, Anayasa'nın gerçekten milletin arzu ettiği doğrultuda değiştirilmesine karşı çıkacaklardır. Nitekim bazı çevreler şimdiden değişikliğin ya tamamına veya bir kısmına karşı olduklarını açıklamışlardır. Gerekçeleri de yerindedir: «Bizim elde ettiğimiz ve millete karşı rahatça kullandığımız haklarımızı alıyorsunuz», demektedirler. Her koldan faaliyete geçecek olan bürokratlar, bütün gücünü kendilerinden alan bir siyasî partiyi ve onun «müzelik» (tarihi) başkanını da yanlarına alarak, çok iyi başlayan Anayasa değişikliği hareketini baltalayacaklardır. Bunu yapmamaları eşyanın tabiatına aykırıdır. Çünkü bu değişikliğe karşı çıkmak onların varlık kavgalarıdır. Anayasa'yı millete ve onun devletine büyük önem veren bir zihniyetle değiştirmek, öteden beri millete karşı olan bu zümreyi elbette rahatsız edecektir ve bu zihniyeti baltalamak için ellerinden geleni yapacaklardır.

Üstelik bu bürokrat zümre, Türk Milletinin elinden aldığı her hakkını düşmandan kazanılmış bir ganimet gibi mütalâa etmekte ve bu ganimeti sahibine teslimi de hazmedememektedir. Anayasa değişikliği tartışmaları sırasında kendilerinde görülecek olan hırçınlığın sebebi, elde ettikleri ganimetleri geri vermek istememeleridir.

12 Mart Muhtırasının başarısı, şu anda başlatılan Anayasa değişikliğinde düğümlenmektedir. Zira bu değişiklik millete daha fazla hak vereceği gibi, Kendilerini milletin üzerinde gören bürokratların da saltanatını sona erdirecektir. Millet teklif edilen değişiklikten yanadır. Öte yandan zaten referandumla kabul edilmiş bir Anayasa'sının 40'ın üzerinde maddesi değiştirilince, bu değişikliği de milletin oyuna sunmak kaçınılmaz bir usul meselesi olmaktadır. Esasen Anayasa değişikliğini milletin oyuna sunmakla, devlet adamlarımız, özellikle Cumhurbaşkanı ve Kumandanlar, taşıdıkları zihniyetin ve memleketin hâkim kılmaya çalıştıkları devlet şuurunun millet tarafından tasvip edildiğini görmekle bürokratlara karşı daha da güçlenmiş olarak, millî bir devlete ve milliyetçi bir Türkiye'ye yöneltilen hareketlerini başarıya erdireceklerdir. Bu sebeple biz, teklif edilen Anayasa değişikliğinin taşıdığı temel ölçüye istirak ettiğimiz gibi bu temel ölçüden taviz vermeden de değişikliğin gerçekleşmesini istiyoruz. O halde, yeni bir zihniyetin öncüsü durumunda bulunan devlet adamlarımıza başarıya ulaşmaları için özellikle bürokrat zümresine ve bürokrat paşasına karşı uyanık bulunmalarını hatırlatırız. Zira onların başarısı, biraz da milletin başarısıdır.

Cezmi Kırımlıoğlu

yorum düşünce ve OLAYLAR

Anayasa Değişikliği Çalışmaları

C.H.P. GENEL BAŞKANI İNÖNÜ'NÜN SAĞ İÇİN İSTEDİĞİ TEDBİRİN İÇ YÜZÜ NEDİR?

Yurdumuzun yeni bir korkulu maceraya sürüklenmesini önlemek amacıyla hükümet tarafından girişilen «Anayasa değişikliği yapılmasını öngören bir tasarının hazırlanması ile sonuçlandığı malûmdur. Son haftalar içinde hazırlanan bu tasarısının esasları, radyo ve televizyon da yapılan konuşmalarla, bizzat Başbakan tarafından açıklanmış ve tasarı hem görüşleri, hem de muvafakatları alınmak üzere Türkiye Büyük Millet Meclisinde grubu bulunan partilere dağıtılmıştır. Bu tasarı için partilerin muvafakatleri şart görülmektedir. Çünkü, Anayasada değişiklik yapılabilmesi için, belli sayıda milletvekilinin değişiklik tasarısını imzalaması gerekmektedir. Buna göre, Anayasa değişikliğini teklif etme yetkisi yalnızca milletvekillerine verilmiş olmaktadır. Hükümetin tasarı hazırlama ve teklif etme yetkisi, pek tabii yalnız Anayasada yapılacak değişiklikler açısından, mevcut bulunmamaktadır. Bu durumda, hükümetin hazırlayıp partilere dağıttığı tasarı, hükümetin Anayasa değişikliği konusundaki görüşlerini belirtmekten ve değişiklik teklifini yapacak milletvekillerine sunmaktan başka bir anlam taşımamaktadır. Böyle olunca da, tasarının verildiği partilerin takınacağı tavır ve tutum merak konusu olmaktadır ve parti gruplarının bu konuda yapacakları toplantılar ilgi ile izlenmektedir.

NEDEN YALNIZ GRUPLARA

Anayasa'da değişiklik yapılmasını öngören tasarının neden yalnızca parlamentoda «grup»u bulunan partilere dağıtıldığı, Meclis'te temsil edilen fakat grupu bulunmayan partilerin neden ihmal edildiği hususu, zihinlere takılan bir soru işareti olmaktadır. Bilindiği gibi, Türkiye Büyük Millet Meclisinde hâlen 8 partinin temsilcileri bulunmaktadır, fakat bunlardan yalnız dördünün grubu vardır. Diğer 4 parti, temsilci sayısı 10'un altında olduğu için, grup kuramamaktadır. Anayasa gibi bütün Türkiyeyi ilgilendiren çok önemli bir meselede bütün partilerin görüşlerinin ve muvafakatlerinin alınması millî birliğin tam olarak tecellisi bakımından önemli idi. Ancak son aylar zarfında birleşilebildiği sanılan asgarî müştereklerin bu sayede sürdürülebileceği de muhakkaktı. Kaldı ki, TBMM de grubu bulunmak da temsil açısından önemli değildi. Çünkü, mevcut seçim mevzuatının kurbanı olarak, aldığı oy sayısına oranla yok denecek sayıda milletvekili çıkaran partiler vardı. Söz gelişi, bugün büyük bir aydın ve gençlik kitlesinin benimsediği Milliyetçi Hareket Partisi bunların başında yer alıyordu.

Hasılı, bütün yurt ve milletin ilgili bulunduğu böyle bir meselede Meclisteki temsil edilen bütün partilerin görüş ve muvafakatlerinin alınmasında «sayılamayacak faydalar» bulunduğu şüphesizdi. Fakat Erim hükümeti, belki de Anayasa değişikliğinin Meclis'teki «oy sayısı»ile sayısı sağlanacağı ve grubu bulunmayan partilerin bunda fazla bir etkisi bulunmayacağı düşüncesiyle olacak, teklifin «gruplu» olarak partilerce ele alınmasını yeter bulmuştu. Böylece, belki yanlış değil, fakat eksik bir iş yapmış oluyordu.

GENELLİKLE BENİMSENDİ

Hükûmetçe kendilerine verilen Anayasa değişikliği tasarılarını partiler kendi gruplarında ve yetkili organlarında incelemeğe başlamışlardır. Bu yoldaki çalışmalar henüz sonuçlanmamış olmamakla birlikte, Anayasada yapılması istenilen değişikliklerin genellikle benimsendiği görülmektedir. Bu partilerin yetkilileri, yaptıkları ön açıklamalarda, tasarıda öngörülen değişiklikleri olumlu karşıladıklarını belirtmişlerdir. Pek tabii, teferruatla ilgili görüş ayrılıkları, yeni değişiklik teklifleri de olabilecektir. Fakat, yeni tasarının «Türkiye devletinin ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütün» olarak kalmasını sağlayacak olan maddelerinin fazla bir tepki görmeyeceği muhakkaktır.

«SAĞ» FOBİSİ

Anayasa değişiklik tasarısı üzerindeki ön görüşlerini açıklayan CHP lideri İsmet İnönü, «neden sağa karşı da tedbirler yok?» demekten kendini alamamış, sağa olan hincını bir türlü yenemediğini bir kere daha göstermiştir. Oysa, yapılmak istenilen değişiklikler yurt ve millet bütünlüğüne yönelen her türlü ve her yönden gelecek hareketleri önleme amacını güdmektedir. Bu hareketler, sağdan da gelse, soldan da gelse aynı şekilde tepki görecektir. Ne var ki, sağ hiç bir zaman ve hiç bir devirde yurt ve millet bütünlüğünü tehlikeye düşürecek bir davranışın içine girmemiştir. Türkiyemizi içinde bulunduğu çıkmazın içinde parti liderinden profesörüne, solcu militanından «Halk Kurtuluş ordusu neferi»ne kadar, solcular sürüklemişlerdir. Bunda, derece derece bütün solun vebali vardır. Sayın İnönü, Orta Doğu Teknik Üniversitesinde, Türk silâhlı ve güvenlik kuvvetleriyle altı saat çarpışmayı göze alan meşhur isyan hareketinde o üniversitenin en sorumlu mevkiinde bulunan devletlû oğlunun sorumluluk payını inkâr edebilir mi?

Ama bir hususu belirtmek gerek: İnönü de yapılması istenilen değişikliklere tam olarak karşı çıkmamıştır!

ÇATLAK SESLER

Şimdilik, Anayasa'da yapılması istenilen değişiklikler yalnızca ünlü TİP'in ünlü ve sabık genel başkanı ve üyesi Mehmet Ali Aybar ile «temelli» senatörlerden tepki gelmiştir. Aybar'ın, kendi kafa yapısındakilerin memleketin kaderi üzerinde rahatça kumar oynamalarını önleyecek bu gibi değişikliklere karşı çıkması kadar tabii bir şey olamazdı. Kendisinin getirilen hükümleri desteklemesi maddenin tabiatına aykırı olurdu. Bu bakımdan, gazete sütunlarına geçen beyanını, bir zaman elebaşılarında olduğu «sol»a sadaka görevini yerine getirmek olarak düşünüp geçmek gerekir.

«Tabii senatör» diye adlandırılan ve mevcut Anayasa'da bulunan ve bu değişiklikler sırasında mutlaka kaldırılması gereken bir madde ile kendi geçimlerini Türk milletine adatmış olan ünlü kişiler de Anayasada yapılmak istenilen değişikliklere karşı çıkmışlardır. Onların böyle davranmalarını iki sebebe bağlayabiliriz.

Bunların biri, adları «tabii» olmasına rağmen, demokratik düzen içindeki varlıkları «gayri tabii» görünen bu «temelli»lerin, milliyetçi bir ruhla gerçekleştirilen 27 Mayıs hareketini 13 Kasım'da yolundan saptırdıktan sonra, hızlarını yenemeyerek sola çarketmeleri ve bugün bunlardan çoğunun «eski tüfek»leri aratmayacak birer solcu durumuna gelmiş olmalarıdır. Son günlerde Cumhuriyet Senatosuna gelen bir «dokunulmazlığın kaldırılması» isteğinde, bunlardan birinin ortaya çıkarılan sol ihanet şebekesinin içinde bulunduğunun belirtilmesi sözlerimizin açık bir delili olarak oradadır. Kendilerini, farkında olmadan solculuğun içinde ve bu hareketle

---

Milliyetçi AÇIDAN

Üniversitelerde Komünizm

Ölüm yıldönümü dolayısıyla büyük Türk Milliyetçisi Üstad Peyami Safa'nın hatırasını yâdetmek için, sütunumu, onaltı yıl önce yazılmış ve hâlâ bütün canlılığını muhafaza eden yazısına tahsis ediyorum. R. D.

Büyük Millet Meclisinde, profesörlerin Vekâlet emrine alınmaları hakkını tanıyan maddenin kaldırılmasını isteyenlere karşı, maddeyi müdafaa edenler, profesörlerimiz arasında komünistler bulunduğunu söylemişler. Madde muhafaza edilmiş.

Üç üniversitemizin Senatoları, ayrı ayrı, bu isnadı reddettiler ve gençliğin millî bir terbiye aldığını bize temin etmek istediler.

Profesörlerimiz arasında komünist var mı?

Bu suale menfi cevap verebilmek için üç beş gün gibi kısa bir müddet kâfi değildir. Türkiye de komünizm kanun dışı bir akidedir. Ona inanan veya sempati duyan bir profesör bu inancını elbette gizler. Fakat mâhudların pek iyi bilinen taktiği ile, Atatürkçülük ve inkılâpçılık maskesi altında, gençliğin ruhunu en canlı millî geleneklerden, tarih şuurundan, mukaddes duygusundan ve yüksek mânevî değerlere karşı saygıdan uzaklaştırmak için telkinlerine devam eder. Bu profesörler arasında Zekeriya Sertel'le birlikte porpaganda broşürü yayınlamış olanlar hâlâ kürsülerini muhafaza etmektedirler. Nâzım Hikmet'in affı dilekçesini imzalatmak için Edebiyat Fakültesi odalarını kapı kapı dolaşanlar kürsülerini hâlâ muhafaza etmektedirler. Ankara Üniversitesinden komünist olduğu için koğulan bir doçenti İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesine sokmak için aleni gayret şarfedenler kürsülerini muhafaza etmektedirler. Paris'te komünist Güzin Dino'nun evindeki toplantılara, Fransız Komünist Partisinin kongresine iştirak ettikleri iddia olunanlar kürsülerini muhafaza etmektedirler.

Üniversitelerimizde bütün yeraltı faaliyetlerini takip eden birer teşkilât var mıdır ki, Senatolar tevâtür halini almış bütün bu rivayetlerin doğru olup olmadığını bilsinler. Böyle bir teşkilât olmadığına göre, o ileri sürülen iddiaları tahkik etmeden «Bizde komünist yoktur? hükmünü veren Senatoların kararı hangi esaslı incelemelere dayanıyor?

Üniversitelerimiz ötedenberi bu iddiadadırlar. Fakat iddialarına rağmen mahkemelerde komünistlik propagandası yaptıkları sâbit olan profesörler ihraç edilmişlerdir. Üç sene evvel tevkif, muhakeme ve hapsedilen 167 komünist arasında birçok Üniversite mensubu da vardır.

Türkiye'de gizli komünist faaliyetlerini takip eden teşkilâtların bütün şüphelilerin ve sicilleri tesbit eden dosyaları mevcuttur. Üniversitelerimizin Senatoları hangi toplantılarında bu dosyaları dikkatle —hattâ dikkatsiz!— gözden geçirmişlerdir?

Tahmin ve rivayet üzerine hiç kimse suçlandırılamaz. Fakat tahkiksiz hiçbir iddia da toptan reddedilemez. Eğer üniversitelerimizde komünist hocalar varsa ve eğer Senatoların bunların «Biz komünistiz, bizi yakalayınız, koğunuz!» diye avaz avaz bağırmalarını bekliyorlarsa, millî uyanıklık dereceleri ve zekâ seviyeleri hakkında iyi not almazlar.

Rektörlerin ve Senatoların vazifeleri, millî varlığımızı tehdit eden bir mevzuda «yoktur» hükmünü verip yorganı başına çekmek değil, her ihtimale karşı uyanık durarak bugüne kadar Türk gençliğini telkin ve tesir altında bulundurduğu mahkeme kararlariyle sâbit olan düşman propagandasından korumaktır. Yoksa, hiçbir tahkik, tetkike dayanmayan bu «yoktur» hükmünün esaslı bir araştırmadan sonra doğru çıkmasını biz, en az, oturdukları yerde bu kolay ve rahat hükmü veren, çünkü yorulmak istemeyen Senato üyeleri kadar temenni ederiz.

Doç. Dr. Recep Doksat

Marksistler Ve Osmanlı Tarihi

Marksistlerin Türk Tarihine Bakışları ve Türk Cemiyetini Kendi Açılarından Değerlendirmeleri Hakkındaki Görüşlerini İnceleyen Bu Yazı Gelecek Sayıda da Devam Edecektir

1

Yazan: Mehmet DEMİRCİ

«Türkiye'nin Düzeni» eserinde Doğan Avcıoğlu daha ilk sayfalarında Marx'ın doğu toplumları için geçerli olmayan varsayımından hareket ederek; ve Behice Boran'a atıflar yaparak, batı feodalitesi ile Osmanlı yapısını aynileştirmek gayreti görülmektedir. Yazarın diğer tanığı da Niyazi Berkes oluyor. Bay Berkes'e göre, Osmanlılar'da da batıdaki gibi bir feodalite vardı.

Gerek Avcıoğlu'nun, gerekse Boran ve Berkes'in bu gayretleri Osmanlı toplum yapısına batılı kaynaklardan bakma işleminden başka mana taşımamaktadır. Her üçününde bilim yönünden hatası, Marx'ı tek otorite kabul etmelerinden doğuyor. Asya tipi üretim tarzını savunanlar hiç değilse klâsik şema dışında bazı kapıları aralıyorlar. Avcıoğlu ise daha başlangıçta bu açık kapıları reddetmekte kendi politik stratejisine uydurmak amacı ile Osmanlı İmparatorluğunun feodal toplum olduğu varsayımından hareket etmektedir:

«Üretim tarzı düzeyinde Osmanlı düzeninin batı'dakinden pek farklı olduğu söylenemez...» (S. 12)

«Avrupa'nın «Serf»i ile Türkiye'deki «reaya» arasında fazla bir fark olmasa gerektir» (S. 13)

Fakat Avcıoğlu bu izahlarından sonra gene bir çelişkiye düşüyor. Arazi sahibi, Avrupa'da senyördür. Türkiye'de ise devlet, vakıf ve kişidir. Senyör nihayet bir ailedir. Ama devlet ve vakıf ise müessese... Bu önemli farklır kl, —alt yapı ilişkileri— iktisadî, coğrafî, askerî, idârî ve hukukî yönüyle Türkiye toplumunu farklı kılmış, evrimler de farklı yönde olmuştur. Din, kültür, etnografya folklor Türk toplumunu, Mezopotamya, Hint, Uzak Doğu, Çin toplumlarından ayırmıştır. Burada içsinai oluşta dinin rolünü unutmamak gerekir.

Türkler; başlangıçta göçebe bir kavimdi. Törelerinde kölelik yoktu. Hattâ yerleşik düzene geçtiği zaman da bu değişmezdi. Demokratik Communautaire (Kamucu) yapısı, Türklerin İslâmiyeti kabulünden sonra ise yavaş bir oluşum kazandı. Dinin buyrukları ile sınırlandı. Göçebelikten yerleşik düzene geçişten sonra, tarıma yöneliş bu sınırlamaları zorunlu kıldı.

Ortodoks Marx'cılar, toplumlar arasındaki yapısal farkları, Marxsist şemaya uydurabilmek için, yâni, tarihin her dönemindeki toplumlarda sömürünün varlığını ispatlamak gayreti ile kelime oyunlarından yararlanmakta —Maxim Rodinson gibi— (İslâmiyet ve Kapitalizm, Bkz.) «söyle kabul edilmelidir», «şöyle alınmalıdır» gibi bağlantılarla, gerçekten koparak bir soyutlamaya baş vurmaktadırlar.

Doğan Avcıoğlu da aynı yolu seçmiştir. Ona göre Osmanlı Türk Devleti ipek yolunun geçtiği topraklar üzerinde kurulmuş bir «nakliyeci ve tüccar memlekettir» Bu konudaki kaynağı da Hasan Reşit Tankut'un 1939 yılında basılmış «Köylerimiz» isimli broşürdür. XVII. Yüzyıla gelene kadar kı, izahlarında Avcıoğlu'nun kaynak gösterdiği bir kaç kitaptan en önemlisi budur. Oysa, Osmanlı Devletinin nakliyeci tüccar devlet olması yanında, bir de bütün Avrupa'yı doyuran bir tarım ülkesi olduğunu unutmamak lâzımdır. (Romanya, Mısır, Suriye, Mezopotamya Osmanlı devletine dahildi) İngiltere, Fransa bu dönemde Osmanlı buğdayına muhtaçtır. Avcıoğlu'na göre ise Türk köylüleri çok küçük arazilerde buğdayını ancak kendilerini doyurabilmek için üretmektedir. Bu yanlış bir varsayım olduğu kadar Osmanlı toplumunun XVII. yüzyılına gelene kadarki zirai ekonomisini bilmemek veya kendi tezini haklı çıkarabilmek için gerçekleri tahrif etmektir. Türkiye'yi bu tarihlerde kapitalist bir dönem içinde görmek eyilimindedir. Buna rağmen demeğe getiriyor, Osmanlı İmparatorluğu belki bir döneme girdikten sonra batı sömürgecilerinin etkisi altında kalarak, meselâ bir Japonya'nın gösterdiği kapitalist sıçramayı aypamamıştır.

Avcıoğlu, Evliya Çelebi'nin, Hasan Reşit Tankut'un ve 1608—1619 yıllarında Anadolu'ya gelmiş Polonyalı Ermeni Simon'un 500—1000 hanelik gelişmiş Türk köylerinin tasvirine dayanarak Asya tipi üretim teorisiyle Türkiye tarihini yorumlayanları cerhediyor. Avcıoğlu bir noktada elbette haklıdır. Türkiye'nin yapısını Marx'ın Hindistan köy üniteleri için ileri sürdüğü önerilerle açıklamak yanlıştır.

Fakat Avcıoğlu bir doğruyu tesbit ederken, bir başka yanlışa sapıyor... Türkiye'yi, Batı tipi toplumların evrimi için de gösteriyor. Batı toplumları, Yunan ve Roma sitelerinin geleneğine dayanır. Bu siteler yerleşik düzendir. Oysa Türk toplumu, göçebelikten gelerek yerleşik düzene geçmiştir. Bu geçiş sırasında da göçebelikten getirdiği tüm özelliklerini muhafaza etmiş veya bunlar yeni düzen şartlarına uyarak gelişmişler ve değişime uğramışlardır. Avcıoğlu için Türklerin göçebelik devri bir efsanedir. Meselâ, Selçuk ve Osmanlı devleti «Göçebe Türk» iddialarının bir cerhidir, Çünkü bu devletler, büyük şehirlere dayanmışlardır. Avcıoğlu haklı görünmesine rağmen Türk tarihini herhal de yalnız İslâmiyetin kabulünden sonra kabul eder gibidir. Anadolu Türklerinin tarihi Oğuz boylarının tüm Anadoluya yerleşmesi ile başlamıştır. Ondan önceki, dönemi atlıyor. Oysa Anadolu Türklerinin içtimaî bünyesini, özellikleri ni kavramak, bir yanılgıya düşmemek için şamanlıktan kalma sosyal müesseselerin, yerleşik düzendeki müslüman Anadolu Türklüğüne nasıl intikal ettiğini, ne şekil aldığını bilmek yerinde olur. Bu bilindikten sonra görülür ki, Türk toplumu, ne Marx'ın ünlü beşli şeması ile ne de Asiatik toplum varsayımı ile açıklanamaz. Anadolu Türklerinin yapısı hem Avrupa toplumlarının hem de Hindistan ve Çin toplumlarının yapısından çok farklıdır.

Doğan Avcıoğlu Osmanlıların merkezi yetçi devlet özelliğini, fetihlere bağlamakta ve kendi deyimi ile (S. 16) «Osmanlı toplum düzeninde aynı üretim tarzına da yanmakla birlikte (yani Feodal yapı) batı Feodalitesinden farklı bir üst yapı örgütlenmesini gerektiren Milletlerarası ticaret, büyük şehirler ve fetih diye özetlediğimiz zorunluklarla» Batı toplum yapısında farklılıymış manzarası göstermektedir. Bu yargının ilimle yakınlığı şöyle dursun, mantık kuralları ile dahi kabul edilir yanı yoktur. Her ne kadar alt yapı ilişkileri her zaman aynı nitelikteki üst yapı kurumlarını meydana getirmezse de, sadece alt yapının üst yapıyı etkileyeceği varsayımı bugünkü ilmî görüşle kaabil-i telif değildir. Türk toplumunda, günümüzde olduğu gibi, geçmişte de üst yapının alt yapıyı daima şartlandırması Türkiye'nin başka dünya ülkelerinde bulunmayan kendine has bir özeliğidir.

Osmanlı Türklerinde toprakta devlet mülkiyetinin kökeni meselâ eski Rusya'da, bir kısım Çin bölgelerinde olduğu gibi despotik bir idarenin sonucu değildir. Bunun çok eskilere dayanan göçebe örfü ile ilgisi olsa gerektir. Mehmet Ali Şevki beyin sosyolojik araştırmalarına göre, göçebe Türkler, yaşayışlarında haliyle toprak mülkiyeti'ni düşünmemişlerdi. Göçüp kondukları yerde toprak geçiciydi. Hayvanların otlamasına yarayan yerdi.

Selçuklu töresindeki «mülk Sultanındır» hükmü Osmanlıya da intikal ettiği halde; Osmanlı düzeninde tek bir toprak statüsü kabul edilmiş değildir. Devletin sınırları içindeki bölgelerin özelliklerine göre statü uygulanmıştır. Osmanlı İmparatorluğunun zirai ekonomisi, toprakla ilişkin kanunnameler; şer'i mahkeme kayıtları, fütuvvetnâmeler bölgelere göre uygulanan toprak statüsünü belgeler. Toprakla il

gili devlet mülkiyetinin hukuki yönü he zaman geçerli değildir. Osmanlı toprakları, bölgelerin mahalli özelliklerine göre değer kazanır. Meselâ, Mezopotamya'nın fethinden sonra burada uygulanan toprak hukuku, Bursa'da veya daha başka Osmanlı arazisinde uygulanan toprak hukukundan farklıdır. Hattâ Türk olmayan sekeneye uygulanan toprak statüsü ile Türk'e uygulanan statü birbirinden çok farklıdır.

Sipahiler, tarımla uğraşan köylülerin bekçileridirler. Kısacası devlet memurlarıdır. Köylü'nün işlediği toprağın «İcâr ve tapu bedelini» maaş olarak almaktadırlar. Doğan Avcıoğlu, Sipahileri bu bakımdan batı feodalitesinin «senyör» lerine benzetmemekle birlikte, gene de kendilerine ait olan «hassa çiftliği» işletmeciliği nedeniyle, «Senyör»lere az çok benzediği iddiasındadır. Bu bize, biraz cebinde bin lirası olan da kapitalisttir, yüz milyon lirası olan da; bir oturacak damı olan da mülkiyet sahibidir ,onlarca apartmanı olan da, düşünce tarzını hatırlatmaktadır Gerçekte Sipahilerin «hassa çiftlik»leri çok küçüktür. Sipahi'nin ancak geçimini sağlayıcı nitelikte dir. Bunların zamanla büyümesi Osmanlı İmparatorluğunun gerilemeğe başlamasından sonradır... Avcıoğlu, Osmanlı İmparatorluğundaki toprak kanunlarını tek bir model gibi kabul ediyor.

Verdiği örnek (S. 18) bunun kanıtıdır. Dip nokta «arazi kanunlarının zaman için de değişiklikler» gösterdiğini kabul etmesine rağmen, gösterdiği Sipahilerle ilgili kanun sanki tektir yazar için. Verdiği örnekte ise Sipahi'nin ve reayanın karşılıklı görevleri tâyin edilmiştir. Bunun «dentör» lükle benzerliğini aramak için insanın Doğan Avcıoğlu gibi zorlamalar içine düşmesi lâzımdır. «Senyör» kendi içindir. Sipahileride devlet için. Aksi halde bu mantık bize her sorumlu devlet görevlisinin bir «Senyör» olduğu yargısına vardırır ki; gülünçtür. Avcıoğlu bu gülünçlükten kendini kurtaramıyor. Sipahi ve Reaya ilişkilerini tâyin eden kanunlar zamana göre değişiklik lere uğramışlardır Fakat bunları her sefe rinde tanzim edenler, Senyör gibi Sipahiler değil, devlettir.

Devlet rahimdir ve bütün tabaasına eşitlikle muamele eder. «Siyasetnâme» yazarı Nizamülmülk, bu eserinde klâsik Türk Devletinin esaslarını ortaya koymuş; Yusuf Has Hacip'in «Kutadgu Billg» nâm eserinde hemen hemen aynı hususları tekrar etmiştir.

Doğan Avcıoğlu, İsmail Hüsrev Tökin in 1932'lerde çıkmış bir eserine dayanarak Sipahi — Reaya ilişkilerini, Senyör — Serf ilişkilerine benzediğini kanıtlamak istemekte ve gene İsmail Hüsrev'e dayanarak, reayayı, batı serflerine benzetmektedir. Yâni reaya için bilim adamlarımızın kabul ettiği hürriyet söz konusu değildir.

Moskova üniversitesinden diplomalı o zamanki İsmail Hüsrev'in bu görüşleri, normaldir. Çünkü o yılarda bilim nâmusu Sovyetlerce çoktan terkedilmiş; Stalin'in entrikaları ile ilim de komünist partilerinin kanunlarına tâbi kılınmıştır. Gene 1932 lerde komintern'de cereyan eden «Asya Tipi Üretim» tartışmalarının yayımı, tekrarı Stalin tarafından çoktan yasaklanmıştı. Bizim için dikkate değer cihet, 1953 lerden sonra başlatılan Asya üretim tartışmalarının Brejnev'in iktidarı almasından sonra uyutulması, Neo — Stalinizm dönemini n başlamasıdır. Avcıoğlunun Türk Tarihi ile ilgili saptırmalarını bu açıdan değerlendirmek ilginçtir.

Doğan Avcıoğlu Asya üretim tarzı varsayımını reddederken, gene Marx'sist bir sınırlama içindedir. Bundan dolayı «Devlet mülkiyeti — Feodal mülkiyeti» ona göre «sanıldığından daha az önemli gözükmektedir.» (S. 20). Bu yargısını doğrularken de (!) XVII yüzyıldan VIII. yüzyıl Çin tarihine dönüş yapmakta, Ssu.—Ma—Yen yönetiminden örnekler göstererek determinist bir görüşle, bunu bir yıl sonraki Osmanlı toplumuna uygulamaktan kaçınmaktadır.

Talihe, tesadüfe dair

BİT
Oluser bir kişinin bahtı kavi talii yar
Kehlesi dahi amn işe yarar

Diyarbakır valisi Rüstem Paşayı Kanuni Sultan Süleyman, damat edinerek taltifi düşünüyordu. Akıllı, cesur ve güçlü bir adam olan Rüstem Paşa bir de damat olursa ne olur diye düşünürken rakipleri hemen harekete geçtiler ve vezirde cüzzam illeti bulunduğu nu yaydılar. Söylentiler padişahın da kulağına gitti ve hekim başıya sordu. Hekim dedi ki: Sultanım cüzzamlıda bit yaşamaz tahkik edilsin.

Dergâhı hümayun kapıcılarından biri paşanın vilâyetine yollanır. Vazifesi paşanın çamaşırlarında bir bit bulmaktır. Ama Rüstem Paşa temiz ve tirendaz bir zat. Elbise ve çamaşırları tiril tiril, bit bulmak mümkün değil.

Kapıcı başı paşayı teftiş seyahatine teşvik eder. Dağlarda köylerde gezerler aşiretler içinde obalar arasında dolaşırlar. Kapıcıbaşı çamaşırları yoklar durur ve nihayet bir bit bulur alır ve altın bir kutuya koyup İstanbula döner.

Rüstem Paşanın biti bahtını açmış, önce damat sonra sadrazam olmuştur. Devrin zarif bir şairi de yukardaki beyti söylemiştir.

KEÇİLER
KOYUNLAR VE
4X7 = 32

Beş yıl önce yaşlı bir kadın bütün İtalyayı dolaşıp (4732) nolu piyango biletini aramış ve satınalmış. Sonra da bu numaraya büyük bir ikramiye çıkmış. Herkes merak içinde ihtiyar kadını bulup sormuşlar. Bu numarayı (4732) yi ne sebeple aradın? Kadın büyük ikramiyenin bu numaraya çıkacağını biliyordum demiş ve anlatmış. Rüyamda 4 keçi gördüm sonra da 7 koyun geldi ve o esnada uyandım. Allah bana bir numara bildirdi de dim (47) amma iki rakam daha lâzım sonra düşündüm 4X7=32 eder deyip arkasına ekledim (4732) etti. Bileti bulup aldım ikramiye de çıktı.

DÖRT ARKADAŞ

Dört kişi bir yol kavşağında buluşmuşlar bir şehzade, bir asılzade, bir tüccarzade, bir çiftçizade hepsi aç ve parasız.

Rasgele bir yolu takip ederek bir surun dibine gelmişler. Su başında oturup şu kararı vermişler: Her gün bir kişi şehre gidip çalışsın ve dört kişiyi doyursun.

İlk gün çiftçizade gitmiş. Doğru odun pazarına varıp, odun alan birine.

— Odunu kırdıracaksan ben kırayım,

— Peki demiş adam,

Baltayı çekip girişmiş iş bitince kendisine iki dirhem ödemişler, helva ekmek alıp arkadaşlarına gitmiş, çıkarken surun kapısına yazmış:

8 saatlik yorucu bir çalışmanın bedeli iki dirhem

İkinci gün sıra tüccarzadeye gelmiş tüccarzade doğru limana gitmiş, bakmış ki bir gemi var. Yükünü sormuş tuz demişler, fiatını öğrenmiş çarşıya varıp tuzcularla konuşmuş, gemideki tuzu tuzcularla devretmiş (200) dirhem komisyon almış.

Arkadaşlarına giderken surun kapısına yazmış:

İki saatlik zekânın bedeli 200 dirhemdir.

Üçüncü gün asılzade şehre gitmiş. Zarif yakışıklı güzel bir adam. Bedestenin kadın eşyası satılan bölümünde salınarak gezinmiş. Bir dul hanımın dikkatini çekmiş, evine davet edilmiş bir saat kadar sohbette kalmış, ayrılınca cebinde bir mendil bulmuş. İçinde 2000 dirhem var. Arkadaşlarının yanına dönerken surun kapısına yazmış: Bir saatlik güzelliğin bedeli 2000 dirhemdir.

Sıra şehzadeye gelmiş iş bilmez aş bilmez bir adam. Devlet yönetir belki amma ekmek kazanamaz, şaşkın şaşkın dört yanına bakmış bir binek taşının üstüne oturup Allahtan ölüm dilerken bir cenaze geçmiş. İmrenmiş ölüye «Yarabbi nasıl kurtulmuş dünya çilesinden» söylenmiş yüksek sesle,

Az sonra yanına ihtiyar bir hoca efendi gelmiş, kimsin nesin diye sormuş, şehzade halini arzetmiş, tahtını kaptırmış bir şehzadeyim, şimdilik perişan ve yurtsuz, ölüme hasret çeken bir beyim demiş.

İhtiyar anlatmış, ölen zat bizim hükümdardı varisi de yok ülkede, üç tane nüfuzlu aile var. Taht için birbirlerine girecekler, halk da bu çekişmeden zarar görecek, sen dünyaya fazla bağlı gözükmüyorsun cenaze geçerken ölümü kurtuluş saydığını işittim. Kabul edersen seni Sultan yapalım ben de bu ülkenin baş müftüsüyüm. Sözümü dinlerler ve sana biat ederler, çekişme de olmaz demiş.

Şehzade kabul edip tahta oturmuş, herkes biat edip çekilmiş.

Akşam tebdili kıyafet edip arkadaşlarına gitmiş geçerken surun kapısına yazmış:

Bir anlık talihin bedeli bir ömür saltanattır.

Hüseyin Sabahattin

yorum düşünce ve OLAYLAR

İcraat Sözlere Uymalıdır

içli dışlı bulan bu beylerin, solun ihanet hareketini önleyecek böyle değişiklikleri benimsemesi zaten beklenemezdi.

Temellilerin Anayasada değişiklik yapılmasını öngören tasarıya karşı çıkmaları nın ikinci sebebi psikolojiktir. Bilindiği gibi bu Anayasa, kendi devr-i saltanatların da hazırlanmış ve yürürlüğe girmiştir. Onu kendi eserleri bilmekte ve toz kondurmak istememektedirler. On yıldan beri «dünyanın en mükemmel Anayasası» diye takdim edilen bu Anayasa'nın Türkiye'nin gerçekleri ile bağdaşmadığının anlaşılması, onun böyle olduğuna inananlar ve inandırılanlar üzerinde elbette ki şok tesiri yapacaktı. Erim iktidarınca hazırlanıp TBMM üyelerinin tasvibine sunulan tasarı da, kendilerini mevcut Anayasanın sahibi sayanlar üzerinde aynı olumsuz tesiri uyandırmıştır.

DEĞİŞİKLİK GERÇEKLEŞİR Mi?

Bu çatlak sesler ne derse desin, Anayasada yapılması istenilen değişikliklerin gerçekleşeceği anlaşılmaktadır. Ortanın solundan başlayarak, bütün sol takımının «özgürlük elden gidecek», «özerklikler son bulacak» diye ortalığı velveleye vermek istemelerine rağmen, Anayasanın Türkiyenin huzur ve sükûnunu sağlayacak ödeğişikliklere kavuşacağına inanılmaktadır.

Daha doğrusu inanılmak istenilmektedir. Çünkü, yurt ve millet bütünlüğünün sağlanması için son fırsattır bu. Bu da kaçırıldı mı, artık Türk milletini de kimse kurtaramayacaktır ve son pişmanlık para etmeyecektir.

Partilerce incelenen teklifler tasarısında elbette ki bu partilerin görüşüne uymayan, eksik bulunan, benimsenemeyecek olan taraflar ve maddeler de bulunabilir. Önemli olan, bunları son zamanda kavuşulduğu umulan «asgarî müşterek» anlayış içinde ele alıp sonuçlandırmaktır. Eğer bu asgarî müştereklere varıldığı izlenimi bir hayal ise, Türkiye'nin hu zurunun temini de bir hayal olmaktan ileri gidemiyecektir.

Bu böyle biline!

«ODTÜ'de yasa esas kılınacak»

Hafta içinde ODTÜ yeni Rektörü E. Gnl. Şefik Erensü Rektörlük binasında bir basın toplantısı düzenledi. Sözlerine gazetecilerle tanışmak ve sohbet etmek için toplantıyı düzenlediğini ifade ederek başlayan Erensü, «İki uca ayrılan aydın gençliğimizin birleşme çizgisi Atatürkçülüktür. Atatürk bize 2 asır daha yeter» demiştir.

Basın toplantısından bir gün önce öğretim üyeleriyle bir tanışma toplantısı yaptığını bildiren Erensü, bu toplantıda yaptığı konuşma metnini basın mensuplarına dağıtmıştır. Bu konuşmasında, Üniversitede bazı organların çalışamaz halde olduğunu, bazı idarî mevkilerin boşaldığını belirterek, «Herşeyden önce üniversiteyi işler hale getirmek lâzımdır» demektedir. «Hocaya saygı» ilkesini vazgeçilmez olarak gördüklerini söyleyen Rektör Erensü, «Genç bir öğrencinin çeşitli disiplin kusurları olabilir. Bunlar pedegojik sebeplerle belki goşgörü ile karşılanabilir. Fakat hocaya saygısızlığın affedilmez» olduğunu ileri sürmüştür. Hoca öğrenci münasebetlerine de temas eden Erensü, «Öğrencilerini bir öğretim üyesine karşı kışkırtmak, bu suça, tasarlanmış, kurularak işlenmiş bir nitelik verir ki, düşünülmesi bile korkunçtur» diyerek « Kişisel kırgınlıkların ve fikir ayrılıklarının geri plâna atılarak çalışılacağını» iddia etmiştir. Konuşmasında Üniversitenin bir politik arena haline getirilemiyeceğine temas eden Erensü, fikir özgürlüğünün tam anlamıyla tanınacağını belirtmiş, «Herkes fikrini özgürce savunabilecektir» demiştir. Bunun üzerine Gazetemiz muhabiri Erensü'ye şu soruyu yöneltti: «Fikir özgürlüğü konusu memleketimizde çok tartışılmaktadır. Geçenlerde Adalet Bakanı İsmail Arar, Maocu, Leninci de fikrini söyleyecek, kapitalist de fikrini savunabilecektir, dedi. Bütün bunların üstünde bir de Türk ceza kanunu var. Bazı zararlı ideolojileri yasaklıyor. Siz fikir hürriyetini bu şartlar altında nasıl anlıyorsunuz?» Erensü buna cevap olarak, «Politik düşüncenin bilimsel olarak incelenmesi başka şu ya da bu politik doktrinin propaganda edilmesi başkadır» demiştir.

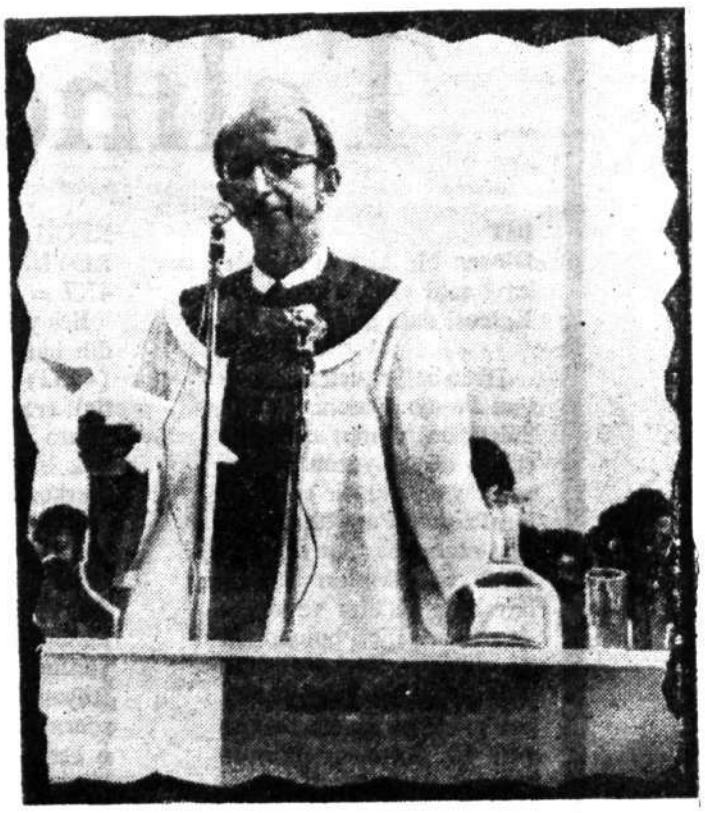

E. İnönü: Koruyucu eski rektör

Ancak, bir fikrin propaganda edilip edilmediğinin nasıl anlaşılacağını izah etmemiştir.

Bir muhabirin, «Anarşist olaylar yüzünden Üniversiteden ayrılmış milliyetçi ilim adamlarının durumu ne olacak?» sorusuna, «Henüz ben bir şey bilmiyorum Durumu tetkik ediyorum» cevabını vermiştir.

Erensü'nün «Memleketimizdeki gençliğin aydın kesiminin çeşitli etmenlerle iki uca itildiğini, bunlar arasında çatışmalar olduğunu, grupların diğerine, vatanı benim sevdiğim gibi seveceksin diye baskı yaptığını» söylemesi üzerine, gazetemiz muhabiri, «ODTÜ'de tek grup vardı. Yine de, anarşi oldu. Buradaki tarafın biri devletin güvenlik kuvvetleridir. Halen örfi idarenin gelmesine sebep olan anarşistlerle ordumuz arasında silâhlı mücadele de

İki Bakanlık

Tabii Senatör Kadri Kaplan'ın genel başkanı bulunduğu halkevlerinin bütün yurtta şubelerinin açılması için İçişleri Bakanı Hamdi Ömeroğlu valiliklere bir genelge yayınlamıştır.

Aşırı solcuların faaliyetlerine karşı dikkatli olanlar çok iyi bilmektedirler ki, Ankara'daki Dev - Genç'in eğitildiği iki merkez vardır. Biri, tanınmış solcu Prof. Muammer Aksoy'un başkanı bulunduğu Türk Hukuk Kurumu idi. Örfi İdare tarafından kapatılmıştır. İkincisi, Halkevleridir. İçişleri Bakanı tarafından destek görmektedir. Bütün derneklerin kapatıldığı ve faaliyetten men edildiği bir dönemde, anarşistlerin eğitildiği bir teşekkülün yurt sathına yayılması için bir bakanın gayret göstermesi anlaşılmaz bir tutumdur.

Öte yandan öğrendiğimize göre, Maliye Bakanlığı, mülkiyeti hazineye ait olan Halkevleri Genel Merkezi binasını almak üzere harekete geçmiştir.

Vali tayinlerinde ölçü

Son günlerde Erim iktidarı, her dairede yapmakta olduğu nakil ve tayinlere valileri de kattı. Bir çok valinin yeri değiştirildi. Bir haylisi de Merkeze alındı.

Denildiğine göre, merkeze alınan valiler, İsrail başkonsolosunun öldürülmesi üzerine yayınlanan ve «kesin emir niteliğinde» olduğu bildirilen «Hükûmet Başkanlığı Bildirisi»nin emrini harfiyen yerine getiren valilermiş. Hatırlarda olduğu gibi, yurdun bir çok yerinde tevkifler başlayınca Başbakan Nihat Erim ikinci bir demeç vererek hükümet bildirisinin yanlış anlaşıldığını söylemiş ve il yöneticilerinin giriştiği bu yerinde icraatı önlemişti.

Anlaşılan, merkeze alınan bu sayın valiler hükümet emrini yerine getirmenin kurbanı olmuşlardır. Acaba diğer yöneticilere, bundan böyle nasıl hareketlerinde da bir ima olmuyor mu bu?

Geçen yıl Haziran ayında Dev—Genç'li komünistler tarafından İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesinde şehit edilen Yusuf İmamoğlu'nun şehadetinin birinci yıl dönümü dolayısıyla Bursa Ülkü Ocakları Birliği tarafından bir anma töreni tertiplenmiştir. Törene merhumun babası Rüstem İmamoğlu da katılmıştır. Bursa ÜOB ayrıca merhumun ruhuna ithafen 12 Haziran akşamı bir de mevlid okutmuştur. Resimde törene katılan ülkücülerden bir grup görülmektedir.

yorum düşünce ve OLAYLAR

vam etmektedir. Bunları da vatanseverlik sınırları içinde görüyormusunuz?» sorusuna karşılık, «Bunları devlet düşünsün. Ben üniversiteyi düşünürüm. Üniversitenin mahkemeleri yoktur» cevabını vermiştir.

ODTÜ'de herşeyin düzelme yolu olarak Atatürkçülükte birleşmeyi gösteren Erensü, «Kanımca, bütün Türk aydınları ve Türk gençliği aralarındaki fikir ve metod ayrılıkları ne olursa olsun, dünya görüşü olarak, Atatürk çizgisinde birleşebilir Yine kanımca ülkemizin içinde bulunduğu durumda, buna hiç bir ciddi engel yoktur» demiştir.

Cumhuriyet gazetesi muhabirinin «Efendim, Atatürk'ü görenlerden çok genç kuşaklar tanıyor. Bugün başta bulunanlar Atatürk'ü görmekle beraber tanımıyanlardır» demesi üzerine, Rektör Erensü. «Hiç korkmayın, Atatürk yine çıkar ve onların önüne geçer. Şimdiye kadar kaç defa çıktı?» demiştir. Başka bir gazete muhabirinin, «Pek çok değerli ilim adamı bugün Üniversiteden ayrılmış bulunuyor. Bunların tekrar çağırılması düşünülüyor mu? şeklindeki sorusuna, «Henüz ben bir şey bilmiyorum Durumu tetkik edeceğim. demiştir. Gazetemiz muhabiri, «Memleketimizdeki anarşiyi meydana getiren teşkilâtlara en çok nefer veren yer maalesef üniversiteniz oldu» deyince Erensü, «Bilmiyorum» cevabını vermiş, muhabirimiz de, gazete okuyan her vatandaşın dikkatinin bu nokta üzerinde toplandığını, bunun bir gerçek olduğunu kamu oyunun bunu böyle kabul ettiğini bunlar için bir tedbir düşünülüp düşünülmediğini» sorması üzerine «Henüz ben bir şey bilmiyorum. Sizinle sohbet ediyorum. Durumu tetkik edeceğim» cevabını almıştır.

Rektör Erensü, basın toplantısının sonunda «Araba devrilmiştir. Önce onu bir doğrultmamız lâzımdır Sonra da aksayan yanlarını düşünürüz» demiştir. Ancak arabayı kendi ideolojilerinin gereği olarak devirenlerin, şimdi arabayı kaldırmada vazife almalarının araba bakımından nasıl zararlı sonuçlar doğuracağını açıklamamıştır.

Toplantı sonunda anlaşılan tek gerçek, ODTÜ bir rektör daha görecek.

Eceli Gelen..

Milliyetçi gençleri fakülte lere sokmamaktan tutun da banka soymak, adam kaçırmak cinayetler düzenlemek ve vatanımızı parçalayarak son hür kalemiz Türk Devletini yıkmaya kadar uzanan ihanetlerde bulunan anarşist şehir eşkiyalarının yeni bir marifeti daha ortaya çıktı. 7.6.1971 Pazartesi gecesi saat 24.00 sularında Tacettin Sultan Camii'ne gelen anarşist Hakkı Çelik ve iki arkadaşı camiden halı çalmışlardır. Sabah namazına gelen

AKINCILARIN VEFALI DOSTU: TUNA

biz EVROPA'da iken

KELLE kuleden EYFEL kulesine

Adımız hiç görünmez pasaportda vizede
Biz de gezmek isteriz Karlspat'da Gize'de
İsterlerse gideriz,hatta Portekize'de

Şu bizim nasibimiz Sivas,Erzincan,Van mı ?
Sizin ki tatlı can da;bizim ki patlıcan mı ?

dediler ve gittiler

Programa göre, 20 Şubat Cumartesi sabahı Münih te bulunmağa mecburduk. Bu yüzden Belgrad'a ancak birkaç saat ayırabilmiştik. Öğlen üstü hem yiyecek birşeyler almak, hem de Vatan'a bir hatıra kartı göndermek için, bir postahanenin yanında mola verdik. Önce bir bakkala girdik: peynir, ekmek ve çay aldık. Bir de tuz! Zira İbrahim Metin, bilmeyen okuyucularımıza reklâm niyetine haber veriyorum, meşhur tuz fabrikatörüdür. Bu sebeple, gittiğimiz her yerde önce tuz aramış ve kendi tuzları ile mukayesesini yapmışızdır. Fakat Belgrad'dan aldığımız tuzun daha önce, paketin üzerindeki yazı ile ilgilendik. «TUZLA» kelimesini görünce hemen anlayamadık. hatta elimizdeki tuzun memleketimizden geldiğini sandık. Nihayet, yüksek ferasetimiz sayesinde keşfettik ki, Tuzla, tuz yatakları ile meşhur bir şehrin adıdır ve Yugoslavlara ecdadımızın bir yadigarıdır. Nitekim, Zağrep'e giderken, yoldaki levhalar üstünde Tuzla kelimesini sık sık okuduk!

Postahaneye girmiş kartlarımızı yazıyorduk ki, 1.90 boyunda, çam yarması gibi bir adam, öfke ile içeriye daldı ve neye kızdığını anlamağa vakit kalmadan «oto, oto» diye diye söylendiğini ve şüphe ile bize doğru baktığını görünce, vaziyetin nezaketini derhal kavradık! İbrahim Metin biraderimiz, kendine özgü mücupluğu ile adamın peşinden dışarı çıktı, biz de yürüdük. Meğerse, arabayı özel veya genel bir garajın tam da kapısının önüne bırakmışız. Yolu öyle kesmişiz ki, değil araba, adam bile geçmez! Yugoslav, mütemadiyen bir şeyler söylüyor, büyük bir ihtimalle, küfrediyordu. İbrahim Metin, gayet sevimli ve uysal bir tavırla, «Parlez - Vous Français» — Fransızca biliyor musunuz— diye sorunca, adam iyice çileden çıktı. Bağırmağa başladı: «Parlez - Vous, ne parlez vous!» Hasılı adamın elinden güçlükle kurtulduk. Hele İbrahim Metin, temiz bir dayak yemediğine çok sevindi. Anlıyorsunuz tabii, böyle yazışım arkadaşlarım hesabına alçak gönüllü olduğum içindir. Yoksa ciddî bir kavga çıksaydı İbrahim Metin 1.90 lık sırbı Türk usulü bir tokatla yere serer, yardımına koşanları da Erciyes komandolarının komutanı Hasan Sami Bolak kardeşimiz temizler, Nihat Yazar'la Galip Erdem de tezahürat görevini yerine getirirlerdi

Belgrad'a gelmiş, ama «Tuna»yı henüz görememiştik O Tuna ki, tarihimizin büyük bir döneminde adeta millî nehrimizdi. Tuna için destanlar yazmış, ağıtlar söylemiş, türküler yakmıştık. Yüzyıllar boyunca Tuna, Türk akıncılarının vefalı bir dostu olmuş, Yugoslavya'da, Macaristan'da, Avusturya'da ve Romanya'da yanlarından hiç ayrılmamıştı... Haritamızı açtık, Zağreb'e giderken Tunadan geçileceğini öğrendik, içimiz rahat etti. Ve Belgrad'dan çıkarken, bir köprünün üzerinden Tuna'ya baktık: Hayallerimizdeki gibi, öylesine mavi ve kocaman gemiler yüzüyordu. bizi gördüğüne sanki çok sevinmişti. Seyrine doyamıyorduk. Galip Erdem imdada yetişmese, «Bir kış günü geçtik Tuna'dan zefir bir ford ile» cinsinden şiirler söylevip yüreğimize düşen hüznü dağıtmasa hepimiz ağlayacaktık... Artık Tuna'yı göremiyoruz. şimdi Belgrat ovasındayız. Nasıl bir ova bu, hiç mi bitmez? Şubat ayının ortasında bile yemyeşil, öylece uzanıyor. Asya ortalarından buralara kadar niçin geldiğimizi hiçbir tarihçi Belgrad ovasından daha iyi açıklayamaz!... Yol boyunca sık sık «park» işaretlerine rasladık. birinde mola verdik, yemeğimizi yedik. halâ tükenmeyen Edirne suyundan afiyetle içtik. Park dedikleri de ufak bir çıkıntıdan ibaret ve her park yerinde bir ağacın üstüne plâstikten yapılmış kızıl ayı bir çelenk asmışlar. Niye acaba? Kesin bir şey bilmemekle beraber, galiba ikinci cihan harbi sırasında Almanlara karşı dövüşürken ölen partizanların hatırasını anmak için. Zağrep yolu boyunca anlatmağa değer bir olay geçmedi, daha öncekilerden farklı bir manzara ile karşılaşmadık. Yalnız, akşam üzeri uğradığımız bir mağazada çok önemli ve tarihsel bir keşifte bulunduk

ŞEKER DEĞİL, ŞEÇER!

Girdiğimiz mağazada ağzı açık bir şeker çuvalının üzerindeki yazıya gözüm takıldı Aynen şöyle idi : ŞEÇER!! Mağazadakilerden birine gösterip sordum: Şeker? itiraz etti. «No, Şeçer!» konuşmamızı dinleyen Galip Erdem çok heyecanlandı Arşimet misali, «buldum» dedi. Neyi bulduğunu sorduk Devam etti: «Evet buldum, Karadağ Motelinde gördüğümüz kemençenin sırrını da buldum. Yugoslav muhacirlerinden bazılarını Karadenizlilere benzetişimizin sebebini de buldum. Şeker kelimesinin asli, tabii biliyorsunuz, arap çadır ve batı dillerine arapçadan geçmiştir Fakat Sırpça'ya Arapça'dan veya diğer bir batı dilinden değil Türkçeden geçtiği anlaşılıyor Yalnız ufacık bir fark var, biz şeker diyoruz, onlar şeçer Neden? Çünkü şeker kelimesi sırpçaya karadeniz şivesinden geçmiş. Karadenizliler de şeker diyemez şeçer derler Bu demektir ki, Yugoslavya'ya Karadenizden Türkler gelmiştir ve Karadağ Motelindeki kemençeyi de onlar getirmişler.» Tarihçilerin hükmünü bilemeyiz ama Galip Erdem'in izahına biz inandık

19 Nisan Perşembe günü akşam saat sekizde, Hırvatistan Federal Cumhuriyetinin başlıca sanayi merkezi Zagreb'e girdik. Otellerin çok pahalı olacağını düşünerek şehrin merkezinde kalmak istemedik Kenar semtleri dolaşmağa çıktık Sesvete denilen bir yerde bir pansiyona uğradık. dört kişi için yüz lira istediler. Hem ev eski bir binaydı, Kalorifersizdi üşümekten korktuk, hem de ev sahibini gözümüz tutmadı Yaşlıca bir adamdı. Biz uykuda iken rahatlıkla boğazımızı kesip paralarımıza konabilecek bir hayduda benziyordu. Bir benzinci, Sesvete'de otel bulabileceğimizi söylemişti ama, belki bir saat aradık bulamadık. Yalnız, kapısında «Bade Sesvete» yazılı bir binanın önünde hayli münakaşa ettik Galip Erdem bahsedilen otelin bu olduğunu söylüyor. içeri girmemizi teklif ediyordu. Oysa, karşımızdaki bina besbelli ki bir fabrika idi. Nihat Yazar Hocamız böyle otel olmayacağını, kapısındaki işaretten anlaşılması gerektiğine göre muhtemelen bir bira fabrikasına gelmiş bulunduğumuzu Galip Erdem'e anlatmağa çok uğraştı ama, başaramadı. Yine de içeri giremedik Çünkü imkânsızdı. kapılar kilitlenmişti. Başka bir caremiz yoktu: Varaždin'e doğru mecburen yola devam ettik Ova bitmiş. dağlık arazi başlamıştı. Saat 11 de Varaždin'de idik. Sokakta pek az insan vardı. Otel sorduk tarif ettiler gittik. «Turist otel» adında, büyük, süslü bir bina. Önce, Hasan Sami kardeşimizi fiyat öğrenmeye yolladık. Heyecanla döndü. «Tamam gelin» dedi «4 kişi 11 mark» 11 markı yani 44 TL'yi. Bir binaya baktık, bir de 44 liraya, aklımız hiç ermedi «Aman Hasancığım. dedik, yanılmış olmayasın sakın bir kişiye 11 mark demeyeler!» Tekrar gitti. döndü haklı imisiz Bir yatağa 44 lira verilir mi, Allah korusun! Hemen başka bir otel aradık, nihayet, «Otel Astar» diye bir yerde. adam başına 5 mark istediler beğenip yattık İnsanoğlu böyledir işte, herşeye alışır Daha sonra Almanya'da 15 marklık bir otel bulduğumuzda «aman ne kadar ucuz!» diye seviniyorduk.

GELECEK SAYIDA: AVUSTURYA

DOKUZ IŞIK'TA

EĞİTİM DÜZENİ

P.K. 200 KIZILAY — ANKARA FİYATI: 300 KURUŞ

KOMÜNİZMİN İHTİLÂL PROVASI

P.K. 200 KIZILAY — ANKARA FİYATI: 250 KURUŞ

yorum düşünce ve OLAYLAR

Metin Toker'le

Sayın Toker, sizin yaman bir gazeteci olduğunuz hususunda hiç tereddütümüz yok. Bu sütunlarda sizinle sohbet ederken bu hususu gözden uzak bulundurmamaya çalışacağız.

Konumuz sizin de tahmin edeceğiniz gibi, şu meşhur «Solda ve Sağda vuruşanlar» yazı serisidir. Gerçekten geniş bir incelemenin ürünü olan seride, bilhassa Türkiye'deki kanatları vesikalara dayanarak, kamu oyu önünde teşhir edişiniz cidden memleket için faydalı olmuştur.

Hemen ifade edelim ki, yazı serisi içinde, zaman zaman ileri sürdüğünüz prensiplerden, bilhassa beynelmilel olan akımların zararlılığı konusunda olduğu gibi, genellikle size katılmamak mümkün değildir.

Sayın Toker, sizinle çok iyi incelemesini yaptığımız bir konuda sohbet etmek istiyorum. Bu aynı zamanda bir gazetenin okuyucularına önemli konularda bilgi aktarma göreviyle de ilgilidir. Biliyorsunuz, kamu oyu Ülkü Ocakları konusundaki satırlarınızı çok merak ediyordu, Ve yakından takip etti. Genellikle objektif denebilecek olan yazınızda, ülkücü gençler hakkında bazı yanılmalara düşmekten de kendinizi kurtaramadığınızı söylemek isteriz. Çok kısa bir dönem içinde gelişen, oldukça karışık ve çok yönlü bir mücadele ortamında objektif yazabilmenin güçlülüğünü biliyoruz. Bunun için de iyi niyetle yapıldığına inandığımız noksanlıklar üzerine birkaç söz söylemek istiyoruz.

Sayın Toker, 27 Mayıs tarihli yazınızda, Ülkücülerin Atatürk'e sadece saygılı olduklarını yazıyorsunuz. Bir fikir hareketi üzerine söz söyleyebilmek için, o fikrin tarih içinde doğuşu şartlarını, gelişme çizgisini ve fikrin işlenmesinde rol oynamış kimseleri yakından tanımak gerektiğini siz de takdir edersiniz. Türk milliyetçiliğini ilk defa sistemleştiren Ziya Gökalp için fikrimin ve ruhumun babası dediği Atatürk'ün sözlerini tekrar etmemize bilmem lüzum var mıdır? Yine milliyetçi ilim adamlarımızdan Prof. Mümtaz Turhan'ın «Atatürk ilkelerinin ışığında kalkınma meselelerimiz» adlı kitabını okumak fırsatını bulabildiniz mi? Atatürk'ün aşırı solcular tarafından istismarını önlemek için yayınlanmış kitapların en mükemmellerinden birinin değerli milliyetçi Doç. Dr. Hikmet Tanyu'ya ait «Atatürk ve Türk Milliyeçiliği» adlı kitap olduğunu biliyor musunuz?

Nihayet, her ülkücünün kütüphanesinde bulunan «Milliyetçi Türkiye — Milliyetçi Toplıma Düzen» kitabını size tavsiye ederim. Bilhassa Atatürk konusunda bu kitapta yer alan kısımlara dikkatinizi çekerim. Şayet bu ülkücüler Türk milliyetçisi ise, yukarda bahsi geçen 4 temel kitapta olduğu gibi Atatürk'ü sevmek mecburiyetindedirler. Ama, bunu davulla zurnayla ilân edenlere bu saflarda pek rastlanmaz. Ülkücüler Atatürk'e sadece saygılı değil, Kurtuluş Ordumuzun lideri, Cumhuriyetimizin kurucusu büyük insana karşı sevgiyle ve takdirle bağlıdırlar. Aşırı solculara karşı verdikleri mücadele Türkiye Cumhuriyetinin muhafazası için değil mi? Bu Türk gençliğine Atatürk tarafından emanet edilmemiş midir?

BATI MESELESİ

Sayın Toker,

Atatürk meselesi kadar önemli saydığımız ikinci yanılma konusu da batıcılıktır. Son yarım asırlık geçmişimizde batılılaşmak meselesini en iyi inceleyenlerin Türk milliyetçileri olduğunu bilmek için tarihçi ya da sosyolog olmaya bilmem ihtiyaç var mıdır? Ziya Gökalp, Prof. Mümtaz Turhan, pek çok kimse batılılaşmayı «Batıyı kabaca taklit» şeklinde anlarken ilmî olarak meseleye bakmasını bilmişlerdir. Bugün dünya medeniyetini batının temsil ettiği, medeniyetin ise bütün insanlığın malı olduğu bir gerçek iken, ülkücülerin batıya cephe almalarını düşünmek en hafif ifadeyle bağdaşmaz.

Hatta size çok özel bir sır vereyim. Biliyorsunuz Türk aydınları arasında batılılaşma tartışmaları Tanzimatla birlikte başlar. Milliyetçiler batının ilim ve tekniğinin alınması meselesine çok önem verdikleri için, bütün konuşmalarına «Tanzimattan beri...» diye başlarlar. Bu da milliyetçiler arasında ayrı bir özellik taşır.

ONGUN.UN AÇIKLAMASI

Sayın Toker,

27 Mayıs tarihli yazınızla ilgili olarak Ülkü Ocakları Birliği Başkanı Ramiz Ongun'un size gönderdiği ve bir kopyasını da bize verdiği yazıyı hatırlatmakla yetinmeyi uygun buluyorum.

«Sayın Metin Toker,

«Solda ve Sağda Vurusanlar» adlı yazı serisinin ikinci bölümünde MİLLİYETÇİLERİ aşırı sağcılarla ayıran satırlarınıza teşekkür ederiz.

1— Milliyetçiler, Atatürk'e sadece saygılı değil, O'nu gerçekten seven kimselerdir. Savaşları, Atatürk inkılâplarını devirip Marksist — Leninist bir rejimi getirmek isteyen Atatürk düşmanı devrimcilerledir.

2— Kerkük, Musul, Batum, Batı Trakya, Misak-ı Milliye dahildir. Başbakan Sivasî ve İdarî İşler Yardımcısı sayın Sadi Kocas'ın Millivet Gazetesinin 2 sayfasında bir süre önce yayınlanan «Esir Türkler adlı yazısı da bizi doğrular mahiyettedir.

3— Alman ırkçılığına dayanan Nasyonal - Sosyalizm ile, yüzde yüz millî bir doktrin olan Milliyetçi — Toplumculuğun hiçbir ilgisi yoktur.

4 —Şiarımız «Herşey Türk için, Türk'e göre, Türk tarafından»'dır.

Açıklamamıza yer vereceğinizi ümit eder, saygılarımızı sunarız.

RAMİZ ONGUN
Ülkü Ocakları Başkanı»

Gerçekten de sayın Toker, Alman ırkçılığı ile Türk milliyetçiliğinin ve bugünkü doktrini olan Milliyetçi — Toplumculuğun hiçbir ilgisi olamaz değil mi? Ayrıca Toplumculuğun frenkçesi sosyalizm değildir. Çünkü sosyalizm materyalist temele dayanan bir dünya görüşüdür. Toplumculuk ise, idealist temele dayanan Türk milliyetçiliğinin bir prensibidir. Milliyetçi — Toplumculuk'un tercümesi de Nasyonal — Sosyalizm olamaz. Çünkü milliyetçilik, nasyonalizm demektir, değil mi? Meselâ sizin isminizi «Davanıklı aç değil» diye tercüme etsek o siz olur musunuz?

Sayın Toker,

Simdi gelelim 6 Haziran tarihli yazınızdaki Ülkücülerle ilgili konulara. Cumhurbaşkanımız sayın Cevdet Sunay ile İnönü arasında geçen bir konuşmada, sizin de ifade ettiğiniz gibi Ülkü Ocaklarını suclamakla İnönü hata ediyordu. Sayın Cumhurbaşkanımız, onlar için «Canım onlar komünizme karşı mücadele e-

---

İmam hatıların çalındığını görünce derhal eskici pazarına giderek oradaki satıcı ve alıcılara dikkat etmelerini ve biri getirirse kendini aramalarını söylüyor Ertesi günü Hakkı Çelik saat 11.00 sularında elinde bir halıyla pazar yerine geliyor. İmamın tanıdıklarından biri halıyı görünce şüphelenip Hakkı Çelik'i içeri alarak halıyı kaça satacağını soruyor. 2500 Tl. cevabını alınca, bir dakika sen bekle ben bir yerden para getireceğim diyerek imama haber veriyor. İmam da iki sivil polisle olay yerine geliyor ve Hakkı Çelik'i elinde halı olduğu halde yakalıyorlar. Hakkı Çelik halen tutuklu olup, diğer iki arkadaşı da emniyetçe aranmaktadır.

Hakkı Çelik'in Hacettepe Üniversiesi Tıp Fakültesi öğrencilerinden olup Kürtçü - Komünist olarak tanındığı söylenmektedir.

Komedi mi? Dram mı?

Öğrendiğimize göre, anarşistlere akıl hocalığı ettikleri kamu oyunca söylenen kimseler çeşitli makamlara tâyin edilmektedirler

Üç yıldan beri silâhlı bir mücadeleye giren komünist çeteler, 12 Mart'tan sonra da durmamışlar, çeşitli sabotajlar, ve soygunlar düzenlemişlerdir. Mücadelelerinin «Türkiye halklarının bağımsızlığı» için olduğunu açıklayan bu çevrelerin en büyük «Örgütleri» Dev—Genç Devrimci Doğu Kültür Ocakları ve Halk Kurtuluş Ordusudur Bu üç anarşist teşkilâtı meydana getirilen militanları yetiştiren profesör, yazar ve aydınlar (!) halen meydanlarda dolaşmak tadırlar. Sıkıyönetim makamları bu kimseleri yakalamaya çalışırken, bazılarının çeşitli makamlara tayin edildiklerini Devlet'in geçen sayılarında okuyucularımıza bildirmiştik. Şimdi iki yeni tayinden bahsedelim.

1. TRT den aşırı solcu olduğu gerekçesiyle atılan bir hanımın kocası Bayındırlık Bakanlığı müsteşarlığına atanmıştır.

2. Elektrik mühendisleri Odası seçiminde, CHP'li olanlar da dahil, bütün anti-komünist mühendisler aşırı solculara karşı tek gurup halinde çıkmışlardı. Bu aşırı solcu gurubun her yerde her zaman olduğu gibi militanları Dev—Genç'lilerdi. İşte Elektrik Mühendisleri Oda seçiminde aşırı solcuları dirije eden bir devrimci mühendis dikkatleri üzerine topluyordu. Bu mühendisin adı, Mehmet Erdemir'dir.

Türkiye Elektrik Kurumunun Genel Müdürünü değiştirmek lüzumunu hisseden Enerji ve Tabiî Kaynaklar Ba

GÖKTÜRK MEHMET UYTUN tarafından hazırlanan

RESİMLİ MALAZGİRT ŞİİRLERİ ANTOLOJİSİ ÇIKTI

Tanınmış şairlerimizin, ALPARSLAN ve MALAZGİRT şiirleriyle beraber hayat hikâyeleri ve resimlerini ihtiva eden bu kitap; lüks baskı ve 176 sayfa olup 10 Türk Lirasına satılmaktadır.

10 taneden fazla sipariş verenlere % 25 indirim yapılır ve peşin gönderilir.

İsteme adresi :
Göktürk Mehmet UYTUN
P.K. 11, Anafartalar — ANKARA

INONU — ERIM
«Kırk yıllık Kâni olur mu yani»

Sohbet

den elde edilmiş şahsi kanaatlerini değil, devletin imkânlarıyla elde edilen bilgilere dayanarak gerçeği ifade ediyordu. İnönü ise, etrafını saran bir ucu (şimdi sarmaş dolaş oldular) o zaman aşırı solda bulunan Ecevit ve adamlarının verdiği asılsız bilgilerle yanıltıyordu. İtiraf etmek gerekir ki, işin bu yönünü siz çok daha iyi bilirsiniz. Nitekim bir yıla yakın zamandır yayınladığınız yazılarda bu hususlara geniş yer verdiniz değil mi?

MEŞHUR KOMANDO KAMPLARI VE İLK KURŞUN

Sayın Toker, dostun ve düşmanın ağzına pelesenk ettiği komando kampları konusunda sizin de sıradan kimseler gibi yanıldığınızı söylememize müsaade eder misiniz? Paşa ile ilgili konularda sizin daha yetkili olduğunuzu biz nasıl kabul ediyorsak, siz de «meşhur kamplar» ve «ilk kurşun» konusunda bizim otoritemizi lutfen kabul buyurun.

Sizin yazıda bahsi geçen «komando kampları»nı ilk açan MTTB idi. O tarihte sayın basın, komando kelimesini henüz icad etmediği için bunlara «Gençlik Eğitim Kampı» adı verilmişti. Ülkü Ocakları henüz sanmede fiilen ve hukuken yoktur. Bu ve daha sonra açılan kamplarda, «Ateşli silâhları kullanmak» öğretilmemiştir. Öğretilemiyeceğini de hepimiz bilmek durumundayız. Zira, bu kamplara her genç katıldığı gibi, davulla, zurnayla çaldıkları için yerleri de belli idi.. Kendi harçlıklarıyla komünizme karşı Türk milliyetçiliği mefkûresini yaymak idealini taşıyan insanların her türlü ateşli silâhları nasıl temin ettikleri de akılla izah edilemiyecek ayrı bir husus ya. Hemen itiraf edelim ki, bizim incelemelerimizde bu kamplarda av tüfeği ile serçe dahil bulunabilinen her türlü kuş avı yapılmıştır.

Sayın Toker, sizin «Tahmin edilebilir ki,iki klik halinde çatışmalar başlayınca, silâha ilk davranan, onu ilk ateşleyen Ülkü Ocakları mensupları olmuşlardır.» cümlesindeki hatanızın büyüklüğü, diğerlerini gölgede bırakacak kadardır. Sizin sandığınız tarihten tam bir yıl önce, 1967 yılında, Site Öğrenci Yurdunda bir fikir tartışması sırasında şehit olan Ruhi Kılıçkıran, tabancayla bir aşırı solcu tarafından vurulmuştur. Bu sinsi cinayetlerden sonra tabancalı bombalı çatışmalar olmuştur. Hatırlayacaksınız, Süleyman Özmen de tabancayla Sosyal Demokratları «Leziz bir av» yapan Dev-Genç mensupları tarafından şehit edilmiştir. Öyle sanıyorum ki, 1967 yılında Site Öğrenci Yurdunda bir milliyetçinin öldürülmesi bu konuda yeterli ve ikna edi

PİSİ PİSİNE ÖLÜM

Sayın Toker,

Yazıda, «Taptaze gençler, bir ideal uğrunda bile değil, pisi pisine çocukça vuruşmuşlar da hayatlarını tüketip gitmişlerdir.» cümlesi bizi hayretten hayrete düşürdü. Karşımızda aşırı solla ilgisi bulunmayan, 1965 sonrasının Toker'i olduğunu sanıyoruz. Yukardaki cümleyi, Türk ordusu, en kalabalık caddelerde komünistlerle kurşun kurşuna girdiği bir sırada yazmanız, doğrusu anlaşılmaz bir muamma olmuştur. Sizin bu mantığınızla hareket edersek, ODTÜ'de aşırı solcularla meydana gelen silâhlı muharebede şehit olan, mehmetçik, ve şehir eşkiyası komünistlerin temizlenmesi için halen devam eden çarpışmalarda yaralanan ve şehit olanlar da pisi pisine gidiyor. Çok yanlış değil mi? Ülkücü gençlerin tertemiz idealleri uğruna öldüklerini, tarih boyunca şehit ataları gibi vatanlarını korumak için canlarını feda ettiklerini siz de biliyorsunuz sayın Toker. Hiç kimsenin keyf için, başkasının hatırı uğruna ölüme katlanmıyacağını bilmek için peşin hükümle hareket etmemek yeter de artar bile. Karşımızdaki düşmanın «Türkiye halkları» diyerek devletimizi ve vatanımızı ne hale getirmek istediğini aynı tefrikada ne güzel açıkladınız. Değil mi?

Sayın Toker,

«Himayeli anarşist» diyerek, Ülkü Ocaklarını AP'nin organize ve idare ettiği suçlamasını yaparken, haysiyetli Ecevit'ten farklı düşünmemiş oluyorsunuz. Türk Milliyetçilerinin öz malı olan Türkocağını kanunsuz olarak basan ve işgal eden Demirel değil mi? Komünist işkencesiyle şehit edilmiş olan Dursun Önkuzu'ya, ülküdaşları tarafından yapılacak bir töreni bile çok görüp, polis vasıtasiyle cenazeyi kaçırttıran Demirel değil mi? Kuseyri'yi bir Dev-Genç'linin öldürdüğü bir hafta sonra polis tarafından anlaşıldığı halde, gerçek katili açıklamayan, bunun yerine katil olarak bir ülkücünün Menteşeoğlu tarafından tutuklattırılmasına göz yuman Demirel değil mi? Sizin seri yazınızda bile ifade ettiğiniz, ülkücülerin gericilerle hiçbir ilgisi bulunmadığına dair gerçeği bir tarafa iterek, Meclis kürsülerinden başta kendisi olmak üzere diğer kabine üyelerine milliyetçi gençleri, aşırı sağcı olarak damgalatmak isteyen Demirel değil mi? Bu misallerin daha çoğaltılması mümkündür. Hâlâ aynı kanaatte olduğunuzu düşünmek bile istemiyoruz.

Sayın Toker, yazınızın bir bölümü bütün ülkücüleri güldürmüştür. «Milliyetçi — Toplumcu Doktrinin Esasları — D.A.S.) adlı kitabın milliyetçi gençlerin eğlenmelerinden başka bir işe yaramadığını, DEVLET gazetesinin 23 Mart 970 tarih ve 51. sayısında «Acaip isimli bir kitap» başlığı altında milliyetçilerin bu kitapla yakından uzaktan bir ilgisi bulunmadığı, sanki sizin bir gün gelip de bu kitabı ülkücülere maledeceğiniz düşünülmüş gibi açıklanmıştır.

Sayın Toker, sohbetimizin sonuna gelmiş bulunuyoruz. Yazınızda bahsi geçen «Vatansever Türk Teşkilâtı» adında bir dernek henüz «Kürre-i arz» üzerine teşrif etmemiştir. Halbuki siz, değil böyle bir derneğin icad edilmesi, buna bir genel başkan, bulmuş ve CKMP propagandası bile yaptırmışsınız. Ne diyelim. Mevcut olmayan şeylerle uğraşmayı size bırakarak, sohbeti burada bitirelim.

Genellikle objektif olarak hazırlanmış yazınızda ülkücülerin gerçek düşüncelerini aksettiren bölümler için teşekkür ederiz. Yanlış anlamalara sebebiyet verecek kısımları yukarda düzeltmeğe çalıştım. Arzu ederseniz daha geniş bilgiler vermeye hazırım. Bununla beraber bu yazının yayınlanmasından memnunum. Çünkü milliyetçilere o kadar çamur atılmış ki, bilhassa basında herkes şartlanmıştır. Şartlanan insanların gerçekleri görebilmeleri çok güçtür. Kısaca siz bu güç işi yaptınız.

Mete Demirkıran

DOKUZ IŞIK'TA EĞİTİM DÜZENİ

Yazan : Doç. Dr. Necmettin HACIEMİNOĞLU

Fiyatı : 3,— Lira

P.K. 200 Kızılay ANKARA

OOOO

KOMÜNİZMİN İHTİLAL PROVASI

Ülkücü, İşçiler Birliği Yayını

Fiyatı : 250 Krş.

P.K. 200 Kızılay ANKARA

kanı araya araya bu mevkiin tam adamını buldu Mehmet Erdemir TEK na genel müdür tayin olundu.

Bir yandan örfi idare anarşistleri yakalamak için bütün Türk ordusunu seferber eder ken öbür taraftan sayın kişiler anarşistlere akıl hocalığı yaptığı söylenenleri makam sahibi yapıyor.

Bu oyun nereye kadar devam eder. Bunu zaman gösterecek.

MİLLİYETÇİLER SAF DIŞI

Merkezî Hükümet teşkilâtının kritik noktalarına aşırı solcu olarak tanınanlar tâyin edilirken, değerli devlet adamlarımız görevlerinden alınmaktadır. Alt kademelerde de geniş çapta tasfiyelerin olduğu söylenmektedir.

Hafta içinde DPT Sosyal Plânlama Dairesi başkanı olan ve uzun zaman Müsteşara vekâlet eden, değerli ilim adamlarımızdan Prof. Dr. Nevzat Yalçıntaş bu görevinden istifa etmiştir. İstifa gerekçesinde, «Ekonomik İşler Bakanı ile iktisadî ve sosyal konularda görüş ayrılığı içinde bulunduğunu, bu şartlar için de teşkilâtta kalmasına imkân olmadığını» açıklayan Yalçıntaş, Üniversitedki kürsüsüne dönmüştür.

Öte yandan 8 yıldır Devlet İstatistik Enstitüsü Başkanlığı yapan ve çalışkanlığı ile tanınan Sabahattin Alpat bu görevinden alınmıştır. Başbakanlık müşavirliğine atanan Alpat, başkanlığı süresince Enstitüde kıymetli çalışmalar yapmış, bir uzman idareci idi.

Aşırı solculara yer açmak için geniş çapta görevden almalar ve yeni tâyinler yapılmaktadır.

Doç. Dr. Kurt Karaca

MİLLİYETÇİ TÜRKİYE

KALKINMANIN TEMELİ TEKNİKTİR
TEKNİK FORMASYON VE KİMYA MÜHENDİSLİĞİ

Yazarımız kimya yüksek mühendisi Mehmet Orhun'un bu çok mühim eserini ilgililere tavsiye ederiz.

Fiyatı : 17,50 TL.

İsteme adresi :
Bahçelievler, 22 Sok. No. 6/6
Ankara

Dündar Taşer

MESELE

ŞURADA BURADA

GUVEN OYU

Sayın Erim, kabinesini kurup Meclisten güven isteyince 331 oy alarak hükümeti kurdu. Bu rakamın büyüklüğü ile de sık sık övündüklerini görüyoruz. «En yüksek güven oyu alan hükumet biziz» sözü kabine üyelerinin ağzından düşmüyor, acaba hakikaten öyle midir? Yani bu oylar sayın Erım'e Karaosmanoğlu'na, ve diğerlerine karşı duyulan güvenin ifadesi midir? Yoksa sayın Erim'i kabine kurmaya memur eden Cumhurbaşkanına ve 12 Mart'ta büyük bir mesuliyetin altına giren Türk ordusuna karşı milletçe ve Meclisce duyulan güveni mi ifade eder? Eğer şahıslarına duyulan güven olsa 30 yıldır parlâmentoda bulunan Sayın Profesör daha önce de bu makamlara davet edilebilirdi Hiç olmazsa kendi partisinde baş vetkilere sahip kılınırdı.

Ayrıca CHP gurubunda (45) muhalif rey verilmezdi. O halde verilen oylar Sayın Erim'e değil Türk ordusuna ve Cumhurbaşkanına aittir. Bizim Millet Meclisi 450 kişidir (450) kişiden TİP'e mensup 2 milletvekili hariç (448) i Türk ordusuna mutlak surette güvenirler Her hal ve şartta onu üstün tutarlar öyleyse 119 kırmızı oy neden verildi? Bu 119 kırmızı oyun 2 adedi TİP menşelidir ve orduya karşıdır Geri kalan (117) si orduya taraftar, fakat sayın Erim kabinesine karşıdır. Şu halde Sayın Erim aldığı oylarla değil, alamadığı oylarla ölçülmelidir.

ANAYASA TADİLİ

Sayın Erim bir konuşmasında 1961 Anayasasının Türk Milleti için «Lüks olduğunu söylediler yani Anayasa çok iyi de millet lâyık değil gibi bir mânâ çıktı sözünden. hiçbir kanun hiçbir nizam ve hiçbir kişi milletten üstün olamaz ve üstün görülemez. çünkü asıl olan millettir. Hizmet onadır ve herşey ona lâyık ve yararlı olduğu nisbette muteberdir Falanca tarihte filânca heyetin yazdığı bir metin millete yaramıyorsa «lüks» değil «gereksiz» olur

ATATÜRKÇÜLÜK

Türkiye'de herkes Atatürkçü'dür. ortanın solu onun da solu, anarşinin yolu hep Atatürkçülükten geçirilir Solcular: Atatürk İnkılâp yaptı o halde Atatürkçülük inkılâb yapmaktır, biz de yaparsak Atatürkçü oluruz, derler ve onun yaptığını yıkıp yerine başkasını meselâ: «Lenin, Stalin, Mao, Kastro» tipi inkılâblar yapmayı teklif ederler

Hani bir mimar çıkıp da «Ben Sinan'cıyım dese ve Süleymaniye'yi» yıkıp arsasına han yapmaya kalksa kendini savunurken de, Sinan bina yapmıştı ben de yapıyorum, onun taşlarını aynen kullandım. Onun arsasını bir santim dışa taşmadım, o halk için yapmıştı ben de halk için yaptım dese her halde ya şartlar ya deli, ya serseri leriz. Hiç olmazsa aptal sayrığı için kızarız.

Tıpk buna benzeyen sol iddiaları, akıllı olması lâzım gelen adamlar yadırgamadılar. Üstelik yadırgayanlara da, gerici, yobaz, Atatürk düşmanı diye vervansın ettiler

YİNE — ATATÜRKÇÜLÜK.

Herkes Atatürkçü geçinir de kimse Atatürk'ün yaptıklarının özünü, fikir ve emelini düşünmez. İnkılâblar elden gidiyor diye vâveylâyı koparanların çoğu inkılâbları say desen sınıfta kalır. Bunları niye yaptı diye sorarsan sayanlar da sıfır alabilir.

Atatürk tanzimat fikrinin hâkim olduğu bir siyaset, edebiyat ve kültür devresinde yetişmiş ve o tutumdan kurtulmak için çaba ve emek sarfetmiş bir Asker — Devlet adamıdır.

Neydi tanzimat düşüncesi? Avrupalılara hoş görünmek, onların takdirini kazanmak; tanzimat fermanı, meşrutiyet ilânı vs. hep bu maksatladır «Moltke» mektuplarında diyor ki «Hüsrev Paşa Ecnebi ziyaretçileri ile bir kadeh şampanya içmeye can atardı, aslında paşa şarabı sevmezdi, su içmeyi tercih ederdi. fakat ecnebilerin kendisi hakkında «batıl fikirlere ehemmiyet vermez» diye düşünmelerini ister, ilerici görünmek için içerdi.»

Oüerb

O devir hep, Avrupada desinler ki diye yapılmış garabetler yekûnundan ibarettir.

Fransız müşahitler İngiliz müşavirler, Belçikalı müfettişler çağrılır, devletin karnı yarılıp onlara baktırılırdı. iki adam Avrupaya kaçak 8 satırlık bir gazetede 5 kelimelik bir makale yazardı, artık bütün devlet erkânı onlarla meşgul olur, adamlara maaş bağlanır, makamlar verilir, rütbeler takılırdı Bu işin bir sürü de esnafı türemişti. Avrupalı karşısında o derece sersemlemiştik ki Almanya'dan damızlık kız ve erkek getirerek ırkımızı islâh etmeyi düşünen bir Abdullah Cevdet'e fikir adamı gözüyle bakılmış «Teodor Herzl» in maaşa bağladığı bu adam bir ilerici, hürriyetçi, vatansever olarak ders kitaplarına girmiştir

Türkiye'de bu hale düşen yalnız aydınlardı ve Türk Milletinin kitlesi ile aydını arasındaki bağ o tarihte ve bu tutum yüzünden kopmuştu.

İşte Atatürk bu düşünceyi silmek, bu aşağılık kompleksini sökmek istemiştir, kıyafet, harf — rey gibi dış unsurları bir hamlede icra edip zâhiri farkı kaldırmak, aydınının ruhundaki imrenme ve özenme kompleksini gidermek istemiştir.

Asıl emeli, ideali kendi tabiri ile «Gaye-i Hayali» kendine güvenen, kimseye imrenmeyen şahsiyetli aydınların yetişmesi, kendi ülkelerinde eziyet çekse bile yabancıdan yardım dilenmeyen haysiyetli bir neslin gelişmesi idi.

Kendi kendine ve kendisi için «var olan bir cemiyet ve bir devlet haline gelmemizdi, iç meselemize hiç kimseyi karıştırmamak ilkesi, Atatürkçülüğün özü ve esası idi, anlaşmalar uzlaşmalar, işbirlikleri hep bu özü taşımıştır.

O halde bir Türk başvekili nasıl olur da bir Fransız gazetesine Türk Ordusunun mahkemelerinde teftiş hakkı tanır. Masrafı bizden muhabir çağırıp kışlalardaki tutukluları teftiş ettirmeyi düşünür?

Asıl mesele bundan sonrakidir.

Kabine mensupları böyle bir zuhul yapsa bile garnizon kumandanları, bakalım kışlalara elin muhabirini kabul edecek mi? Ne iç hizmet kanununda yeri, ne de merasim talimatnamesinde maddesi bulunamaz ne de Atatürkçü Subay ve kumandanların kafası bunu alır Şu sözler Atatürk'ün zabit ve kumandanla hasbıhal kitabında yazılıdır «Hiç şüphesiz bizim milletimiz de, diğer milletler gibi, tealiye müstaittir Ancak Ancak binefsihi olmak şartiyle, bize bizden olmayan, hariçten müessirler tarafından bir şekil verilmek istenirse bundan hiçbir sabit netice hasıl olmaz»

Türk Milleti ve Türk vatanı için yararlı iş yaptığımıza kani olmak bize yetmelidir. Şu veya bu Avrupa'nın takdiri de tenkidi de bizi ilgilendirmez.

ANAYASAYI KİM YAPTI?

Bu anayasayı da bundan öncekini de CHP. yaptı. Her muhalefet devresinde de Anayasa meselesi çıkardı. 1961 Anayasasının hazırladığı Kurucu Mecliste CHP. 4/5 ekseriyette idi. Sayın Erim de üyelerin arasında, şimdi yanlış veya lüks maddeleri hazırlamıştı. Bazı maddelerin Fransız veya Alman yasalarından alınırken eksik aktarıldığını da yine kendisi ifade ettiler, devlete Anayasa hazırlanırken bir Anayasa Profesörünün işi ciddiye alması için Başbakan mı olması gerekir, eğer öyle kabul edersek, yarın da bir başka profesör çıkıp başka Anayasa yapmaya kalkmaz mı ve bunun sonu nerde ve ne zaman alınır?

TABİİ SENATÖRLÜK:

27 Mayıs İnkılâbının 38 MBK. üyesinden (23) tanesine ömür boyunca senato üyeliği bağışlandı, yani her kanunda bu kadar rey 27 Mayıs inkılâbı adına istikâmete tesir edecek dendi acaba neden? 27 Mayıs inkılâbını hazırlayan ve icra eden bunlar mı idi, hedeflerini bunlar mı tesbit etmişti, diğerleri MBK'ya kazara mı dahil olmuştu. Bu sorulara cevap arasak hayli ilginç neticeler görürüz. Tabii senatörler arasında öyleleri vardır ki ihtilâle sokakta rastgelmiş denebilir, yine öyleleri vardır ki «Ben bu işe dümbelekçe girdim.» demiştir ve yine öyleleri vardır ki hareket başarısız kalsa bir rütbe zammile DP Erkânı tarafından taltif edilirdi.

Neyi temsil ediyor bu zevat, 27 Mayısın icrasını mı, idealini mi, nizamını mı? Hiçbirini değil

Ekrem Acunerin Rifat Baykal'a, Kâmil Karavelioğlu'nun Şefik Soyuyüce'ye, Selâhattin Özgür'ün, Münir Köseoğlu'na üstünlüğü nedendir. Kurucu Meclisin zabıtlarında bu maddenin «Esbabı — Mucibesi» bile yazılı değil, işin aslı şudur: Kapalı kapılar arkasında CHP liderleri ile MBK'nın bazı kişileri arasında bir pazarlık yapılmış 27 Mayıs inkılâbı, 23 senatörlüğe satılmıştır.

PARTİ GURUPLARI:

Her nasılsa 10 kişiyi bir araya getirip parlâmentoya giren partiler bütçeden beslenecek, Anayasa mahkemesine muhatap olacak, gurup kelâm edecek, Türkiye'de (16 000) oy'a bir milletvekili çıktığına göre (160 000) oyu temsil edenler devlette hisse sahibi oluyor, beri tarafta (300.000) rey alan bir parti seçim kanunu yüzünden Meclise 10 kişiden az Milletvekili soktu diye namevcut sayılıyor.

Hattâ tabii senatörler bile mecliste fonksiyon sahibi de 300 bin oylu parti değil.

Bu olur mu? Yaparsan olur, olur amma üçbeş sene sonra bu sakatlık da bir olay çıkarır.

Devlet kurnazlık edemez.

Devlet bir hukuk ve ahlâk kurumudur, hile ve kurnazlık edemez, kimseyi tongaya bastıramaz, kimseye kızmaz öfkelenmez, garez ve kin taşımaz, kendi vatandaşına pusu kurmaz. Onun için de eskiler «Devlete karşı boynumuz kıldan ince» demişlerdi.

Anayasa değiştirgesinde bir (38) inci madde var Toprak reformunu yapabilmek için, mülkü (gerçek değerden değil) vergi değeri üzerinden istimlâk etmek ve değeri yüksek bildirenden vergi istemek, alçak bildirenin de malını almak. Sonra mülk bedelini de 20 yılda yani değerin % 5 i ile ödemek, zavallı mâlik iki tuzaktan birine düşecek. Bugün devlet bankalarının para kirası % 20 den fazladır, üstelik faizin faizini de isterler. Bir milyon lira borç alan bir adam bankaya yılda (200.000) lira faiz öder Tabii paranın aslı da borç olarak durur.

Bir milyon liralık çiftliği devlet istimlâk ederse yılda (50.000) lira verip sahibini savacaktır. Yani malı faizinin dörtte biri ile alacak, mülkiyetin bu derece teminatsız, servetin bu derecede tehlikeye maruz olduğu bir devlette de ne yatırım olur, ne kalkınma! Böyle gevezelik eder dururuz.

DEVLET
ev Türk kendine dön

Sahibi: İbrahim METİN ★ Yazı İşleri Müdürü: Tevfik Fikret KILIÇKAYA ★ Umumi Neşriyat Müdürü : Mehmet Nedim BUDAK ★ İdari İşler: Osman ÇAKIR ★ Haberleşme adresi: P.K. 284 Bakanlıklar . ANKARA ★ İdare yeri: Bedesten İçi. Bedesten Han Kat: 4 Nu: 7. KONYA ★ Ankara Temsilciliği Telefon: 12 58 10 ★ Para Havale adresi: DEVLET Posta Çeki Nu: 1002184 FIATI 150 Krş.

Abone: Yıllık 70.— Altı aylık 35.— TL. Dış ülkeler için ücret iki misli ★ Dağıtım: GAMEDA ★ Dizgi ve Baskı Güneş Matbaacılık T.A.Ş

ANKARA